Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2145 — SIX PAGES — NGÀY THỨ BA 6 OCTOBRE 1925 — NGÀY 19 THÁNG TÁM NĂM ẤT SỬU — SÁU TRƯƠNG — NĂM THỨ 17

DIRECTEUR—PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Téléphone: 203
(Adresse télégraphique)
LỤC-TỈNH—SAIGON

GIÁ BÁN

	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
Một năm	12$00	15$00
Sáu tháng	6 50	8 00
Ba tháng	3 50	4 50

BÁN LẺ MỖI SỐ.... 0$08
Mua báo thì kể từ ngày mồng một và ngày 16 mỗi tháng và phải trả tiền trước.

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TÂN-VĂN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO RÉUNIS)

南中日報六省新聞

JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và ngày chúa-nhựt

POUR LES ANNONCES S'ADRESSER:
A Saigon: aux Bureaux du Journal rue Catinat, 152-155-157 (1er étage)
A Hanoi: aux Bureaux du Trung Bắc Tân-Văn.
A Paris: chez MM. Davignon, Bourdet & Cie 9, rue Tronchet.

On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

Thơ, chèques và mandats gởi mua báo thì đề ngày cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA Tổng-lý Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn bài vở đăng báo thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU chủ bút.

DEPOT LEGAL •INDOCHINE• Nº 6214

DƯ LUẬN BẮC-KỲ

TRONG XÃ-HỘI CÓ MẤY HẠNG GIÀU

Đời nào cũng thế, nước nào cũng thế, những người giàu có, là những người có thế-lực hơn người; tục ngữ ta: mạnh vì gạo, bạo vì tiền, là nghĩa thế; phương chi ở cái buổi kim tiền thế-giới này, giá-trị đồng tiền lại càng quí, thế lực đồng tiền lại càng mạnh, thì cái thế lực của người có đồng tiền lại càng lớn hơn xưa. Trong những người giàu có xưa nay, trừ những người vì cái lòng tư-kỷ quá sâu, đến nỗi lương tâm mờ tối, hoặc là nhờ cái thế lực đồng tiền để đè-nén bóp nặn, hoặc là lạm dụng cái quyền binh đồng tiền ở trong tay, mà lừa dối vơ vét, những người ấy chỉ thấy vàng thắm mà đen lòng, chỉ cốt mong cho dầy túi tham mà giở hẳn cái lối vi phú bất nhân thì không kể, còn ra thì không cứ là thừa cái cơ-nghiệp của ông cha để lại cho, hay là tự tay mình làm ra, nhưng đã là người làm ra được tiền vạn bạc ngàn, thì tất là người có tính thông minh, có tài hoạt bát, có chí kiên nhẫn có công lịch duyệt hơn người, không nữa thì cũng là người biết suy tính, biết xếp đặt, lại có tính siêng năng kiệm ước, thì tiền của mới sinh sôi nảy nở mãi ra. Ấy cái đức tính của những người làm ra tiền mà trở nên giàu có thì thế, còn sự hành động và cái giá-trị của những người giàu có xưa nay, thì lại khác nhau xa, nay hãy tạm xin chia làm ba hạng.

Một hạng là người hào phú là người có sẵn đồng tiền mà kiến thức siêu việt, tư tưởng rộng xa, đã có tính rộng rãi hơn người, lại hiểu rõ cái giá-trị đồng tiền, biết lợi dụng cái thế lực đồng tiền, để làm ra những việc phi thường xuất sắc; người ta nghĩ rằng mình được may mắn có hàng vạn hàng triệu ở trong tay, tức là trời đất phú thác cho mình cái đặc-quyền, để tế-độ cho đồng-bào trong trong khi túng rối, và đóng góp với xã-hội trong những công việc lớn lao. Tiền bạc ai là chẳng tiếc, mà thấy người nghèo nên giúp, hay là gặp việc nghĩa nên làm, thì vẫn coi là nghĩa vụ của mình, dầu bỏ ra tiền trăm tiền ngàn, cũng không hề có chút đoái tiếc. Kìa xem như người hào phú ở nước Tàu xưa kia, có người tặng bạn nghèo đến mấy kho thóc, người hào-phú ở Âu-mỹ bây giờ, có người bỏ tiền làm một cái nhà thương hay là mở một cái trường học văn vân; nhờ cái lòng trọng nghĩa khinh tài qui báu ấy, tiền của gởi ở một người, mà biết bao nhiêu người được nhờ dư-huệ. Ấy là hạng thứ nhứt.

Hạng thứ hai là hạng cuồng phú; hạng người này phần nhiều là những người bạo phú xưa kia chưa được hưởng cái mùi sang trọng bao giờ, lại phần nhiều ít học thức mà tư-tưởng thường hay hẹp hòi; trong tay có sẵn đồng tiền, chỉ tìm cách ăn chơi cho sung sướng, nào là cửa cao nhà rộng, nào là song-mã ô-tô, ở trong nhà thì bài trí trang hoàng, toàn là trân kỳ ngoạn hảo, đi ra ngoài thì phục sức choáng lộn, toàn là gấm vóc ngọc vàng; hào trịch một đêm cũng thua đến mấy trăm, mãi tiếu một lúc cũng mất đến mấy chục, cách chi tiêu ở gia-đình, lối giao-thiệp với xã-hội, thật là phô-trương xỉ mỹ, làm rõ ra mặt súc tích doanh dư, ấy là chưa kể những sự xài phí hàng ngày thật là quăng vàng như bùn, tung tiền như rác, rõ ra mặt hào phóng, không kể đồng tiền phân bạc vào đâu; thế mà nói đến những việc giúp đỡ cho kẻ khốn người nghèo, cùng là những việc lợi ích chung của công chúng, thì cứ ngảnh mặt làm thinh, mà không bao giờ lưu tâm đến. Ấy là hạng thứ hai.

Hạng thứ ba là hạng lận phú, hạng này thì chỉ biết qui đồng tiền, yêu đồng tiền, chỉ biết súc tích lấy cho nhiều; rồi khóa cho chặt, chôn cho sâu, chớ không biết cái công dụng đồng tiền ra thế nào, cái giá-trị đồng tiền là thế nào, hình như họ cho đồng tiền là một vật ngoạn hảo rất qui báu, chỉ chồng chất cho nhiều, để nhìn cho sướng mắt, mà không dám động đến bao giờ, bóp mồm bóp miệng, ăn toàn là cơm hẩm cá khó, dầy xác dầy thân, mặc thì chỉ quần nâu áo vải, chi tiêu trong nhà thì bỏn sẻn từng đồng, giao thiệp với đời thì so kè từng li, ngay cái khu xác của mình, cũng không biết tự phụng cho sung sướng, còn nghĩ đến thể diện, ngay đến vợ con của mình, cũng còn ra ý lận tiếc, huống chi người cùng giống cùng nòi. Trong nhà tuy có tiền vạn bạc ngàn, mà coi đồng tiền thật như cái tàn cái tán, người xưa gọi đầy tớ giữ tiền, tục-ngữ ta gọi là thần giữ của, thật là lời bình-phẩm không sai. Ấy là hạng thứ ba.

Suốt cả đời xưa đời nay, khắp cả phương đông phương tây, bao nhiêu người giàu có, cũng có thể gồm cả ở trong ba hạng ấy. Người xưa có nói: Sự giàu là cái mối ghen của thiên-hạ; nhưng tôi thiết tưởng ghen ghét hay là kính yêu, không phải tại sự giàu, mà tại người giàu, nếu có đồng tiền, mà biết dùng vào việc lợi ích chung cho công chúng, như những người hào phú kia không những là người ở gần được đội ân mà yêu mến đã đành, mà lại danh tiếng đồng đi bốn biển, truyền đến trăm đời, người ta cũng còn ngợi khen và ghi nhớ nữa. Những bậc giàu có ở xã-hội ta bây giờ, tưởng cũng nên chọn trong ba hạng ấy mà tự xử vào một hạng nào, đừng để sự giàu có của mình, chỉ làm cái mối cho quốc-nhân chỉ nghị và ghen ghét thì hay lắm.

T. B T. V.

CẢM TƯỞNG

TRẬN MƯA TO

Đời người có khổ có sướng, có giàu có nghèo, có sang có hèn; nhưng sang hèn, giàu nghèo thì có bực, chỉ như cái khổ sướng chẳng hạng là người nào: có kẻ sang mà khổ, người hèn lại được thảnh thơi. Bởi nên nếu nói về người đời thì khó mà phân biệt nổi sướng khổ lắm. Kìa, ai hay rằng kẻ tiền muôn bạc vạn mà ngày đêm luôn đeo thảm mang sầu, ăn không ngon, nằm chẳng ngủ; còn người thì gạo trong hủ chẳng đủ hai nồi, ăn mơi lo tối, rồi sớm chạy chiều; vậy mà quanh năm cũng hớn-hở vui cười, chơi-bời đủ thú. Chẳng lo chẳng lắn, không thảm không sầu. Ấy mới biết rằng cái sướng khổ của người đời chẳng chừng-mực gì cả.

Tuy thế mặc dầu, song chừng đến cuộc rồi mới thấy rõ kẻ sang-giàu phải lấn hơn người nghèo-khổ. Chẳng nói chi đến việc tiền muôn bạc vạn cho cao. Chỉ nói một người kia đi đàng trong túi được sẵn có một cắt bạc cũng là sang, hơn kẻ trong lưng không dín được một đồng su nhỏ.

Như hôm thứ sáu tuần rồi đây, chính là ngày 2 Octobre 1925, vào khoản 4 giờ chiều, tôi mới ở sở đề bước ra về. Đang khi đi nửa đàng, thình-lình mây giăn vần-vũ, sét đánh đùng-đùng; kế một chập đổ mưa liền tuông rỉ-rả. Đường thì còn xa, dậm thì còn thẳm, biết thế nào chắc cũng chẳng khỏi phải đằm mưa to. Ngó lại trước mắt kia thì thấy xe kéo vởn-vơ, hỏi mời lia-lịa: «Thầy đi xe, thầy? Làm gì trời cũng mưa lớn lắm!» Ôi! Nghe xe kéo kề lại hỏi mời mà phát đau lòng! Trong túi thì vắng-hoe, tiền nhà cũng không lấy gì dư-dả. Phàm hễ đề bước lên xe-kéo, thì dầu thế nào cũng không khỏi tồn hết một đôi hào. Vậy thì thà ráng chịu cực dầm mưa để đi bộ còn hơn.

Ráng đi mau được một khoản xa xa, trong ý cũng có vẻ mừng, tưởng làm gì trong đôi phút nữa cũng sẽ tới nhà nghỉ-ngơi tắm rửa. Có dè đâu, đi còn chừng vài trăm thước, trời lại xối-xả tuông mưa; đã vậy lại còn nổi giông nổi gió đùng-đùng, chẳng khác nào bảo lụt. Lúc bấy giờ đây, thôi, hết còn trông gì chịu cực dầm mưa đi càn cho tiện được; phải kiếm nơi trú đục chờ cho đến giứt bớt hột mưa tuông.

Thế mà thảm thay, đi gặp nhằm chỗ không cửa không nhà, không lều tranh quán lá chi cả, hai bên thì cây-cối, dưới mé thì con-rạch chạy dài, chỉ còn sót có một cái hãng lớn, mà rủi lại nhằm mé sau hè mới khổ! Nhưng khi túng biết sao, đành phải chạy lại nép mình vào trốn đở. Bây giờ đứng đây mà nép, vát mặt ngó ra ngoài, thấy xe-kéo một chập chạy lên một hồi chạy xuống, song cái nào cũng đều sẵn có khách ngồi trong cả thảy; chớ đang lúc dông mưa dữ-dội như vầy, có ai điên-khùng gì mà ôm xe-không đi vởn-vơ như khi nảy nữa.

Ôi! Đứng mà chịu cho giọt mưa tạc đây khổ-tâm biết là dường nào! Cũng ngở rằng trong năm ba phút đồng hồ rồi thôi, có dè đâu từ 5 giờ đến gần sáu giờ chưa thấy tạnh. Nhưng nhờ cái khổ tâm này mới rõ cái nghèo nó hư dở làm sao! Chớ chi mình giàu, có của có tiền sẵn đề trong lưng, thì dầu đường sá xa-xuôi, mưa to dữ-dội cách gì cũng đã về tới nhà rồi hồi nào, đã thay đồi áo xiêm ngồi uống chén trà nóng, hút điếu thuốc phì phà mà nhìn xem giọt mưa ngoài xối-xả. Có đâu từ nhà cách xa chẳng đầy hai trăm thước, mà phải cam chịu thiệt đứng nép lại cả một đôi giờ. Tưởng nếu chẳng may mà phải trời mưa trọn cả một đêm ắt cũng phải đứng tròn đêm mà chịu lạnh. Đó là cái nỗi khổ của người nghèo như thế rồi; nhưng còn nghĩ đến tên xe-kéo kia thì lại càng thảm hại hơn nữa. Cũng thời người ta, cũng tai cũng mắt, cũng chân cũng tay, thế mà người kia lại ngồi trong, có nệm dựa nệm ngồi, chung-quanh còn che phủ không để cho một giọt nước văng tạc đến thân mình; còn kẻ nọ lại hai tay ôm lấy gọng xe dầm mình kéo chạy. Dầu dông mưa bảo tố đến thế nào, cũng phải ráng nhắm mắt đưa chơn kéo người đến nơi đến chốn.

Ôi! Ấy cũng vì thân nghèo mà phải cam làm thân trâu ngựa cho người; thế mới biết dầu đến cách gì rồi kẻ nghèo cũng không qua nổi người của tiền dư sẵn.

LIỄU-DƯƠNG.

ĐÊM RỐT CỦA NGƯỜI TỘI TỬ HÌNH

Tác giả: CAO-HIẾN-VINH.
Nghiệp-chủ Lương-mỹ, Bentré.

LIV

Lần hồi ngày nhớ đêm thương, sớm trông tối đợi, chưa gì đã thấy cuối tháng giêng, bước đầu tháng hai, một bữa đang buổi chiều, gió mát trời thanh, đồng khô, đất trống, tôi bồng con tôi ra ngoài ngó ngó mông buồn trông non nước, thình lình có người, đi dàng nào bước đến sau lưng tôi hồi nào đâu mà tôi không hay, vùng cất tiếng nói làm cho tôi giựt mình không kịp trở day; người nói có lịnh thầy Cai dạy cha tôi với tôi đến mà ký tên lãnh trát tòa để chờ ngày hầu kiện. Coi lại người nói đấy là chú Trưởng trong làng. Tôi tuy chưa hiểu thấu là trát gì, vụ kiện gì, thì mặc dầu, tôi cũng ừ đại cho rồi cho chú trở gót đi cho khuất mặt. Chú Trưởng đi rồi, tôi mới thầm nghĩ, cha con tôi thuở nay ở trong làng này có khi nào có đều gì xích mích đến ai; lại như ai chẳng nghĩ có buông tiếng chẳng vừa làm cho đau dạ, thì cũng cắn răng mà chịu nhắm mắt bỏ qua, chẳng hề biết câu mâu kiện cáo. Thế thì cha con tôi, tụng dình mong xa lánh, cớ sao nay có trát đòi; tưởng khi trát này vì vụ chồng tôi, nên tòa đòi hỏi cha con tôi làm chứng. Nghĩ đến lẽ, tôi lại thầm nói: Mình tưởng vậy mà nói vậy, chớ cũng chưa ắc phải vậy chăng; vậy cũng nên vào nhà thưa lại cùng cha tôi, đi lãnh trát về coi thì biết. Tức thì tôi bồng con vào nhà, thấy cha tôi đang nằm nghĩ. Tôi thuật sự làng sai Trưởng tới đòi, sang nhà thầy Cai lãnh trát cho cha tôi nghe; cha tôi cũng lấy làm ngạc-nhiên, chỏi dậy ngồi bàn bạc. Tôi cũng có bày ý tưởng của tôi ra cho cha tôi hiểu; cha tôi ngồi thẩm ngẫm gật dầu rồi giây phút cũng nói như tôi, rằng: Nghĩ vậy mà nói vậy chớ biết dàu là chơn giả. Cha tôi lại tiếp: «Bấy giờ trời cũng đã gần tối rồi, nhà thầy Cai lại ở tuy chẳng phải xa mà đàng cách trở xem ra cũng chẳng gần, e nỗi đi về không kịp. Vậy thì nói vậy thì hay vậy, để chờ mai sáng sẽ hay; con nhớ khuya con dậy sớm, nấu cho cha một bình nước trà, cha uống cho ấm bụng già rồi cha sẽ ra đi cho sớm!»

Tôi nghe qua, dạ dạ vâng lời, rồi bồng trẻ vào phòng, dỗ con an giấc. Khuya tôi dậy nấu nước cho cha tôi uống rồi đi. Đi tới gần mười giờ, mới thấy cha tôi trở, tay cầm hai lá trát. Nhờ trát biên hai thứ chữ, một bên quốc-ngữ, một bên Langsa, tôi xem bên quốc ngữ mới ra, quả thật trát tòa vì vụ chồng tôi, đòi cha con tôi đến vấn tra chứng sự. Đọc rõ ra rồi, cha con tôi trơ mắt nhìn nhau, dường như cha con muốn hỏi nhau, phải liệu làm sao cho tiện. Tôi mới nói: «Hoặc cha đi hoặc con đi, không lý bỏ nhà mà đi ráo. Vả lại trước kia đã có lời dặn bảo, cha dạy, sau có tới kỳ xử đại hình thì nhắc cha, dặng cho cha lần bước tới thăm; nay sẳng có trát tòa đòi như vầy đây, thôi thì, cha ráng đi, con ở lại coi nhà, cha liệu lấy bầm với tòa cho yên việc.» Cha tôi nghe tôi nói như vậy, liền chắt lưỡi lắt đầu mà than rằng: «Khổ dữ a! Bỏ đi hết thì không ai coi nhà; bằng thiếu mặt thì tòa lại phạt!» Than rồi cha tôi day lại, nói cùng tôi rằng: «Con tính vậy thì hay, vì kẻ ở trong nhà, không có đứa ngay, chẳng dám giao lại cho nó. Ngặt nỗi con phải biết, tòa đại-hình đòi hầu mà thiếu mặt, thì tòa phạt vạ chẳng chơi; cho nên con đừng tưởng dễ mà dễ-ngươi, rủi làm-vấp chúng chê cười chẳng tốt, đó con. Biết vậy mà, con tính vầy hay vậy, trát đòi bữa hai-mươi tháng ba tây, cha nhẩm từ đây đến đó cũng còn xa, để rồi cha con mình toan liệu trong nhà, chớ có dục tốc mà ra bất đạt!»

Nói rồi, cha tôi xếp trát đem đi cất, còn tôi thì lo xuống bếp dọn cơm; tuy là cha tôi không nhắc đến việc tòa, mà lòng tôi luống xót xa khó chịu.

Từ đây, tôi đứng đâu, ngồi đâu, hay là làm công chuyện gì đâu, tôi cũng chẳng quên vụ chồng tôi, tôi cứ riêng lo thầm tính trong bụng tôi hoài, tính coi tòa đòi vậy phận mình vậy, vợ đối với chồng, xử sao cho vẹn. Cho đến đêm vào phòng, con tôi an giấc rồi, tôi luốn trằng-trọc canh chầy, ra vào không ngủ; năm canh thức đủ, nương gối một mình, trăm mối tơ tình, nghĩ cuộc ba-sinh thầm tủi. Tôi trộm xét tòa đòi tôi hầu, mà theo như lời cha tôi nói, đi cũng ngặt, không đi thì cũng ngặt, không đi thì tòa phạt biết sao; còn như đi, vợ cáo chồng ra điệu vị nào, tùng đức ấy là câu chi hử?

(Mai tiếp)

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

Gió thổi bay bóp-phơi

Chẳng rõ trận gió bữa nào mà dữ-dội quá! có khi trận gió hôm đám mưa lớn bữa 2 Octobre đó thì phải. Bởi nên làm cái bóp-phơi của tên Ng.-v.-Dong, 28 tuổi cặp-rằn thợ-mộc ở hãng Grands Magasins Charner, thình-lình nhảy vọt ra ngoài mà bay đâu mất. Đó tưởng cũng chẳng lạ gì lắm, hễ gió thổi thì bay, song tức vì cái bóp-phơi trong túi mà làm sao lại nhảy vọt ra ngoài, nghĩ cũng là lạ kỳ lắm. Mà may trong bóp-phơi ấy không có đựng gì bao nhiêu, chỉ có một số bạc vài đồng với cái giấy thuế thân thôi. Ấy cũng là may lắm đó.

∴

Cuộc rủi dọc đàng

Hồi sớm mai hôm qua, vào lối 10 giờ, nơi đường lớn Charner, trước mặt tòa tạp-tụng. Đương khi ấy có cái xe kéo số 35 ở đàng kia chạy lại, trên xe có chở một người tây. Trên thì người tây ngồi đang chiêm-nghiệm sự đời, dưới thì tên xe kéo bỏ chơn lước dậm. Hay đâu cuộc rủi rõ xảy đến dọc đàng bỗng chút đàng kia cái xe hơi số C.5056 chạy đến. Thì xe-hơi chạy thì xe hơi chạy còn xe kéo chạy cũng mặc kệ xe kéo, chớ có động phạm gì. Vậy mà chẳng rõ xe hơi thấy vậy hờn oán sự chi, bèn chạy đùa lại hất xe kéo, làm vừa bộ hành vừa xa-phu thảy đều nhào lăn cả. Mà may cho người tây vô hại, chỉ có tên xa-phu bị thương hơi nặng. Lập tức chở tên xa-phu lại nhà-thương cứu cấp. Nghĩ trời cũng khéo thì thôi! Cứ lèo đèo hiếp Annam hoài vậy?

Tớ phản chủ

Tên Nguyen-van-Thanh, 16 tuổi, ở mướn cho M. Pham-cộng-Binh, giáo-sư trường Chasseloup-Laubat, nhà ở đường Marchaise số 122, bấy lâu nay cũng được ba năm rồi; tánh nết cũng dễ thương nên chủ có bụng tin-cậy một chút. Dè đâu hôm bữa 4 Octobre vừa rồi nó giận chủ nó làm sao đó, hay là theo mèo theo chó gì không biết, vào khoản 4 giờ khuya nó bỏ nhà lồn ra đi mất. Thật thì nó không có lấy đem theo món gì cả; chỉ có số bạc mượn trước 20 đồng mà nó ở chưa đủ thôi.

Nghĩ cái thằng cũng phản quá chớ phải chơi. Đáng lẽ gì trong ba năm trời đó lấy làm mến chủ lắm mới phải. Ối, mà chủ sao cho bằng mèo. Mèo mặng lạt hơn chớ! Vậy thì thôi, đứa kia đi, lo kiếm đứa khác. Còn 20 đồng bạc đó thì cũng nên phi-phà đi cho rồi.

∴

Xa phu gian hùng

Tên Ng-v-Nhan, 20 tuổi, kéo xe-kéo số 857 ở Cholon, ai có biết mới rồi đây hắn làm gì mà bị lính tuần-cảnh bắt còng tay lại rồi dẫn đi ngờ-ngờ đó chăng? Thật là đã ra thân kéo xe-kéo, tuổi lại còn nhỏ nữa, mà dám làm thói gian-hùng. Nghĩ coi, hắn dám thừa cơn ăn cắp một cái nón nỉ giá đáng 5 đồng bạc của người ta. Mà phải vậy rồi thôi hay sao. Thấy dễ còn muốn ăn quen, lại tò-mò một bên tên sốp-phơ Ng-v-Nuong, 30 tuổi, ở đường Albert 1er, số 142, lén lấy cái bóp-phơi trong có đựng một số bạc 10 đồng của Nuong nữa; nhưng trời bất dung gian đảng, khiến Nuong ngó thấy chụp chàng ta la lên; kế lính nghe chạy lại xốp chàng ta dẫn về bót. Rồi đây còn giải lên ra mắt quan Biện-lý nữa mà!

∴

Mất con nít

Cô Duong-v-Hai, nhà ở đường Taberd số 69, mới hồi sớm mai hôm qua này, vào lối 6 giờ, chẳng rõ thằng Diệp, 9 tuổi, nó bỏ nhà ra đi đâu mất. Làm cho cô ở nhà trông đứng trông ngồi, không biết ai dụ dỗ nó hay là đi chơi xa rồi lạc, không biết đường trở về.

Thằng Diệp này dây, bữa đi đội cái nón nỉ xám, mặc bộ đồ trắng vấn lắm. Đầu nó thì hớt brosse, trên tráng lối chỗ chơn-mày có một cái thẹo. Vậy xin bà con cô bác có thấy nó ở chốn nào chỉ giùm cho cô này làm ngỡi.

∴

CHOLON

Thời xui khiến rủi

Tên Ng-v-Biên, 38 tuổi, kéo xe-kéo số 774. C.; đã nghèo ra thân kéo xe-kéo mà còn phải thời xui khiến sự rủi thình lình. Nhưng sự rủi này chẳng phải bị xe hơi xe-kéo gì đụng phải thương phải tích. Ấy là vừa rồi chàng ta chịu mối kéo một giỏ hột vịt dầy cho chủ tên Ng-v-Bô, 17 tuổi, ở tại đường hẻm d'Espagne ngoài Saigon. Chẳng may mới đi nửa đàng, thình lình giỏ hột vịt đổ xuống, một ngàn hột mà bể hết 650 hột giá đáng 19 đồng rưỡi.

Tên Bô nóng của quá, lên nồi dóa đi xuống cớ bót. Đầu cớ thì cớ vậy thôi, chớ tên xe-kéo mà có bạc tiền gì bắt thường cho đủ. Ấy cũng là xui cho tên xe-kéo mà cũng xui cho chủ tên Bô, buôn bán chưa thấy lời chớ đã thấy lỗ rồi đó.

MYTHO

Nuốc vàng mắc cở

Ai mới nghe nói chắc cũng lấy làm lạ lắm. Vì không biết có kẻ nào đâu mà dại quá, nhè vàng mà nuốc làm chi đến nỗi phải mắc cở. Nhưng mà nghe hết chuyện này, rồi mới rõ rằng không phải dại; ấy cũng là khôn lắm.

Số là hôm ngày 27 Septembre này đây, tên Trần-văn-Giỏi, chủ tiệm thợ bạc ở đàng hẻm chùa Mytho, lấy ra 28 sợi dây-chiền và một chiếc vàng ngồi tại bàn làm đặng chùi rửa, vì đã xong rồi, bây giờ còn phải chùi rửa nước vàng cho tốt.

Kế đâu một lát có hai người đàn bà tên là Nguyễn-thị-Hung và Lê-thị-Bảy đến nói chuyện mua chác hay là cầm bán gì đó với bà mẹ của tên Giỏi, thì lúc ấy tên Giỏi mắc có việc cần phải bỏ đó mà đi. Dè đâu khi Giỏi trở về xem lại mấy sợi dây-chiền hay đâu mất. Ai vô đây lấy? Ai thò tay mặt đặt tay trái mà lấy? Thì chắc có hai con-mẹ đờn bà đó chớ ai. Giỏi bèn tức-tốc đi cớ bót sơn đầm.

Quả nhiên, vào lối 4 giờ chiều, chủ Cai Doan-van-Li gặp hai cô đang sửa soạn xuống xuồng dặng cỏ mau-mau lước dậm. Chủ cai bèn triệc bắt lại dẫn qua ông Cò để tra hỏi. Ban đầu hai cô còn chối ngược chối xuôi, chừng hỏi nà tới hai cô lúng-túng, chẳng biết sao phải chịu thiệt và nhả ra hết.

Lập tức ông Cò bèn sai đưa hai cô lên ra mắt quan Biện-lý. Trời ôi! Hai cô làm chi vậy? Nhè 28 sợi dây chiền và một chiếc vàng mà hai cô dám nuốc? Hèn gì mà nuốc chẳng vô phải nhả ra. Vậy chớ hai cô cũng tưởng đâu khôn dữ đa hả?

QUYÊN TIỀN

Giúp dân bị thủy-tai Biênhoa

Sổ lạc quyên của báo Lục-Tỉnh Tân-Văn

	Số tiền thâu trước	911$65
MM.	Lưu-bá-Đạt, Chodoi	1.00
	Lê-v.-Thơm, Huyện honoraire Vungliêm	20.00
	Đặng tương-Hưng, à Tân-lộc Mocay	10.00
	Phạm-ngọc-Vinh, à Tân-hưng Sadec	5.00
	Số bạc thâu tới ngày 6 Oct, 1925	947$65

RỌI HÌNH CHO TRẺ NHỎ XEM

AU GUIGNOL
(Góc đường Blancsubé và Mare-Pourpe)
Chương trình ngày 4 và 8 Oct. 1925
1• Eclair Journal Nº 7 (1925).
2, 3, 4 et 5• Rêve d'Enfant (4 parties)
6• La voisine de Maloc (1ère partie)

THIÊN VÕNG KHÔI KHÔI...

Nơi tỉnh Biên-hòa, tại quận Long-thành, dân-sự xưa nay đêm ngày hằng để ý lo tên hung-đồ Phan-văn-Xên. Tên này là một tên tù vượt ngục, trốn về ẩn núp trong chốn thâm-lâm đặng dễ bề cướp phá. Nó hung-tợn lắm, không có đám nào là không có nó dự vào, cầm cán. Nó có súng ống, thuốc đạn, tựu tập quân cướp-đảng ở dưới hang thẳm, khó bề cho quan làng bắt dặng. Ông Le-văn-Ty, Cai-tổng sở tại tục kêu là ông Huyện Ty xưa nay hằng để ý lo huợt tróc hắn, nhưng không dễ gì. Mới đây ông bày cách thế làm sao không hiểu, mà bắt dặng tên khốn kiếp ấy với một cây súng một lòng. Bắt một con, nhòn một mũi, một mũi hại cho bá-tánh quận Long-thành. Rất khen thay tài trí ông Huyện-Ty! Cầu quan trên ban thưởng ngài một cách cho xứng đáng.

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Tin thể tháo

Hôm chiều Chúa-nhựt 4 Octobre, tại sân Étoile de Giadinh thiên-hạ tựu đến xem đấu cầu rất đông-đảo, trời trong gió mát, rủi thình lình mây kéo giông lớn, kế rớt hột, tưởng là mưa lớn, nào hay rải rát ít hột rồi kế tạnh.

Từ bốn giờ tới 5 giờ thì Donai Sport đấu cầu cùng Giadinh École Sport, hai bên chơi cùng nhau rất hòa thuận, duy bên Donai chơi có hơi mạnh một chút, rốt cuộc Donai Sport ăn được hai bàn, bên Giadinh École tuy không gỡ được goal nào, song người người đều hết lòng hết sức mà giữ phận sự của mình : đáng khen lắm.

Từ 5 giờ tới 6 giờ thì Distamy đấu cầu cùng Électro-Sport.

Hội Électro cũng thắng hội Distamy được hai bàn. Distamy cũng ghe phen xâm lấn phía bên Électro, song không thắng được là tại hàng tiền đội chưa được đều cho lắm, lại kém tài tống banh vô goal một thì.

Cuộc chơi coi rất êm ái, ai ai cũng lo rèn tập lấy tài hay, và mánh lới mà chơi chớ không lấy sự giữ dội mà đối đãi cùng nhau.

Ước ao sao sao mấy hội đều được toàn vời nhau như vậy, cuộc chơi, nghĩa là cuộc chơi, chớ không phải là trường đấu chiến, chẳng phải chỗ để mà tranh hùng cự với nhau, lấy sự hay sự giỏi mà chơi thì quí ngàn vàng, chớ nói vì ra đó rồi bên nầy muốn hại bên kia, đặng mà thủ thắng, thì than ôi ! làm vậy rất hổ hang với đoàn em lại rất hổ hang với kẻ lớn.

Nghe rõ lại thì M. Rớt không có lòng nào mà muốn bỏ hội Étoile de Giadinh, đều về sự bất bình nên làm vậy cho hội Étoile de Giadinh lo chơi, chớ M. Rớt cũng là một người đứng trong võ trụ nầy, lẽ nào lại đi làm những việc khiếp nhược ấy.

Ấy cũng là may mắn cho hội Étoile de Giadinh lại cũng là may mắn cho mấy hội thể tháo Annam, nhiều người cũng nên trì lòng trì chí, hòa thuận với nhau mà chơi cho hội mình cho đến cùng, chừng nào hội yếu sức, không thể đứng đợt nữa thì chừng đó mình mới ép lòng qua hội khác, trong mấy hội thể tháo Annam, mới là có đạo lý chớ !

NHIỆT THÀNH

Restaurant LƯƠNG-HỮU

Cho mướn.

Nhà hàng «Lương-hữu» bấy lâu tôi cho Monsieur Nguyễn-phong-Cảnh mướn, thật là mua bán tấn phát.

Nay Monsieur Nguyễn-phong-Cảnh đã mua nhà hàng Mékong, ngày 1er Octobre 1925, sẽ trả nhà hàng «Lương-hữu» lại cho tôi.

Trong nhà hàng tôi đồ đạt đủ dùng và còn tốt.

Vậy ai muốn mướn xin do nơi M. *Comptable hôtel Lương-hữu* thì sẽ rõ giá cả.

Nay kính,
Propriétaire :
TRẦN-VĂN-DANH.

SÁCH
Minh-Tâm Bửu-Giám

Sách «MINH-TÂM BỬU-GIÁM» cuốn thứ nhì par Pétrus Trương-vĩnh-Ký đã xuất bản rồi.

Vậy quí vị muốn mua xem thì xin gởi thơ cho *Nguyễn-văn-Của, Imprimerie de l'Union rue Catinat 157 Saigon.*

Giá bán .... 1$00
Phụ thêm tiền gởi 0 2

LỜI RAO

Kính cùng quí khách đặng rõ : Nay tôi thôi bán trong nhà hàng «Lương-Hữu» rue Carabelli vì tôi mới mua cái nhà hàng và nhà ngủ «Mékong» rue de d'Espagne lại nên đồ đạc tôi xài không hết, vậy xin quí khách ai muốn dùng món chi thì tôi để lại giá rẻ như là : Tủ để rượu, tủ kiến, bàn bureau, ván ngựa gỏ, vitrine, (étagère) kệ để ly, tủ sắt, giường sắt, garde-manger, glacière, Tableaux, hình lộng kiến, đồ rửa mặt, nĩa, muỗng đĩa, ly, chừng 150 người ăn.

NGUYỄN-PHONG-CẢNH

BẮT ĐƯỢC RẮN TO

Tại phường Gia-lê-thượng có hai anh em cậu học trò khóa kia nhân rủ nhau đem chó đi săn vào đến nơi khe xoài thấy ở bên bờ khe trong bụi lau rậm có tiếng chồn cáo gầm và cây cỏ lay động, liền đem chó đến nơi, ba con chó nhảy vào bụi lau xúm lại sủa và cắn một hồi chẳng thấy bắt được gì cả mà tiếng cáo gầm vẫn nghe luôn trong bụi ấy, hai anh em cậu khóa nầy sanh lòng nghi mới lấy hèo săn phách bụi rậm dòm xem thì thấy một con rắn hình to bằng một cái bánh xe ô-tô đen láng như huyền đang ngậm một con chồn cáo rất to mà mới nuốt được nửa mình, còn hai cái chưn trước và cái đầu đang lòi ra ngoài.

Con rắn cố ý nuốt, con chồn cố ý trì lại miệng cắn gộc cây lau hai chưn chống cự, con rắn vùng vẫy vật vả cố ý nuốt cho được, hai bên giành co nhau chưa phân bên nào hơn. Hai cậu nầy thừa thế con rắn ngậm con chồn mà con chồn lại ngậm lấy gộc cây bèn tháo cái dây thắt lưng trong mình ra lại túm cái cổ con rắn mà cột chặt lại.

Con rắn bị cột vùng vẫy càng dữ song cột chặt quá đến nỗi nghẹt hơi đến nỗi chết cả rắn liền chồn và đã khiêng về nhà làm thịt.

Đi săn ở xứ nầy lắm khi gặp rắn rất nguy hiểm, cách chừng vài tháng nay có người đi săn miền ấy bị rắn duổi một người bị nó phun độc ra cả mình có lẽ con rắn ấy nay ăn con chồn mà bị hại đó.

DỊP TỐT

Có một cái máy đánh chữ hiệu «CORONA» muốn bán còn mới tinh hảo.

Để giá là.................. 60$

Ai muốn mua xin do nơi ấn quán *Imprimerie de l'Union.*

Cuộc xổ số
CỦA TƯƠNG-TẾ HỘI NĂM 1925

Chiếu theo lời nghị số 1875 ngày 5 Juin của quan Nguyên-soái Nam-kỳ, bản trị-sự các hội Tương-tế được phép lập ra một cuộc xổ số hầu lấy tiền giúp các hội khuyến-thiện.

Định giá mỗi số là *một đồng bạc* (1$00)

Các số trúng

1 số trúng	10.000$00	—	10.000$00
1	4.000 00	—	4.000 00
2	2.000 00	—	4.000 00
8	1.000 00	—	8.000 00
10	500 00	—	5.000 00
50	100 00	—	5.000 00
80	50 00	—	4.000 00
200	20 00	—	4.000 00
252			44.000$00

Định đến ngày 11 Novembre 1925 sẽ xổ số tại dinh quan Đốc-lý Saigon.

LỜI RAO

Tôi là M. Lê-pháp-Thanh : Điền chủ tại hạt Tânan,

Kính tỏ
Cùng lục-châu đặng rõ:

Tôi có dùng một người tên là TRẦN-QUANG-SANG, tục kêu là KÝ SANG làm ký-lục riêng cho tôi. Nay tôi thải ra rồi. Vậy xin từ đây, trong lục-châu những vị nào có việc gì tính với tôi xin chớ nhìn TRẦN-QUANG-SANG là ký-lục của tôi nữa.

Nay kính.

Dịp tốt — Rẻ lắm !

Vì dư dùng nên muốn bán
Một cái xe hơi hiệu : **CADIX**
4 chỗ ngồi, còn tinh hảo, bình accus mới
Có đủ áo nệm và đồ phụ tùng
Định giá : 800$00
Xin do nơi : Madame HIỀN,
6, rue Jean Monlaû à Saigon.
(Hồi trước kêu là 68, rue Đỗ-hữu-vị.

Các thứ dầu hôi của hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hôi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong toàn-cầu. Giá đã rẻ mà thắp lại được. Liệt-vị hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

Trong lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu hôi nầy

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mộ thể tháo trước khi tập diễn những miếng quờn mệt nhọc họ hay dùng thứ rượu chác hiệu «PREIGNAC».

Thứ rượu nầy mùi vị dịu dàng dễ uống, mà chất rượu lại hiền làm cho bổ khoẻ, giằng gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện tập thể tháo.

Bán sỉ và bán lẻ tại hãng BOY-LANDRY, 17, place du Théâtre Saigon có thứ chai sẵn và có thứ trong thùng còn nguyên.

HỠI ĐỒNG BÀO
Trong sáu tỉnh hãy đề phòng !

Thuở nay nghe đã nhàm tai, ai mà không rõ, bọn chệt làm bạc giả, đem á phiện lậu gạt dối Annam ; thợ bạc thì làm vàng pha đồng-bỏ vàng thương thập — Nay lại có lẽ dối người bán nữ trang giả, nên xin đồng bào ta hãy đề phòng cho lắm ; để dọ rõ căn do sẽ nêu lên cho quan trên đuổi chúng nó ra khỏi Nam-kỳ cho nó hết xảo. — Thiếu chi tiệm Annam, sao không mua ? Vàng-bạc ngọc ngà nhứt là hột xoàn là của quí, khi mình bán cần phải giao thiệp với người đành cần, nghe Annam ta có tiệm M. François Sự ở 76 Rue Vannier lối giữa dãy phố chà bán vải Chợ-cũ Saigon là người Annam đáng tin cậy, bán buôn thực thà tờ giấy cầu chứng hẳn hòi hơn của bọn Chệc Chà, mà sao đồng-bang ta còn đi mua đâu cho mắc và nghi hoặc thiệt là đáng tiếc !

NGUYỄN-XÍCH-HỒNG
HỌC ĐƯỜNG

Nguyên tôi tận tâm lo cho mấy trò em, nên phải dời trường Saigon hiệp với trường Giadinh cho tiện bề giáo-huấn và bớt việc tổn phí.

Nhờ quí ông và quí bà chiếu cố giúp sức tiền cho trường tôi lo, nay cũng gần hoàn thành, ơn ấy rất trọng, tôi kính lời cám ơn quí ông, quí bà và xin kể biên mỹ danh quí hiệu ra sau này để làm kỷ niệm.

Ngô-trung-Tịnh, Chef de canton Travinh	5.000$
Huỳnh-ngọc-Khiêm dit Hương-Lâm, Huyện honoraire Giồng-luông (Bentre)	3.000
Trần-thị-Huê. Propriétaire Tân-Hiệp (Mytho)	2.000
Đoàn hưng Nhơn, Conseiller provincial Bentre	1.000
Dương quốc Phước kiến, Cholon	200
Võ-văn Hộ, Propriétaire Mytho	200
Nguyễn-chánh-Điểm, 138, Rue Lagrandière (Saigon)	100
Ngô-hữu-Nghĩa, village Tập-khánh Bentre	100
Phạm-đăng-Thà, Conseiller provincial Gocong	50
Huỳnh-Tông 11 Rue Sanh-hòa 11 Cholon	50

NGUYỄN-XÍCH-HỒNG cám tạ.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc ANGKOR ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon, ngày 7 Octobre, lối 4 giờ.

Chiếc Amiral NIELLY ở Colombo đã chạy qua Đông-pháp ngày 1er Octobre.

Chiếc Amiral PONTY ở Phápquốc sẽ đến Đông-pháp ngày 1er Octobre.

Chiếc PORTHOS ở Nhựt-bổn và Trung-quốc sẽ tới Saigon, ngày 16 Octobre.

Chiếc CEYLAN ở Shanghai sẽ đến Saigon ngày 22 Octobre.

Chiếc AMAZONE ở Annam và Tonkin sẽ đến Saigon chiều nay lối 5 giờ.

Chiếc COMPIÈGNE ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon ngày 15 Octobre.

Chiếc ROUME ở Singapore sẽ đến Saigon ngày 7 Octobre.

Chiếc PAUL BEAU ở Bangkok sẽ đến Saigon ngày 12 Octobre.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc AMAZONE sẽ chạy đi Pháp quốc lối ngày 9 Octobre.

Chiếc ROUME sẽ chạy đi Singapore ngày 11 Octobre.

Chiếc ANGKOR sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn lối 9 Octobre.

Chiếc COMPIÈGNE sẽ chạy đi Tourane và Haiphong ngày 18 Octobre.

Chiếc ADEN sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối 7 Octobre.

Chiếc CLAUDE CHAPPE sẽ chạy đi Annam và Tonkin ngày 8 Octobre. 5 giờ.

Chiếc PAUL BEAU sẽ chạy Bangkok lối 15 Octobre.

Chiếc PORTHOS sẽ chạy đi Pháp-quốc lối 19 Octobre.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 6 Octobre 1925.

GIÁ BẠC

	6-10		5-10	
Nhà-nước	12 F.	35	12 F.	35
Ngân hàng Đông-pháp	12	40	12	20
Société de Gérance de la Banque Ind. de Chine	12	40	12	20
Hongkong Shanghai	12	35	12	30
Chartered Bank	12	40	12	20

MỄ CỐC

Giá lúa chở đến nhà máy Cholon bao lấy luôn giá 100 kilos.

Vinhlong (Gạo-mới)	5$95 à 6.05
Gocong (Gạo-mới)	6 35 à 6 45
Bai-xau (Gạo-mới)	6 15 à 6 25
Baclieu (Gạo-mới)	6 30 à 6 40
Namvian — Gạo trắng mùa cũ	5 55 à 5 65
Namvian — Gạo đỏ mùa cũ	5 25 à 5 35
Giá thường (Gạo mới)	6 19 à 6 29

MUỐN BÁN

MIẾNG ĐẤT, Eden Cinéma — Cholon đường Tổng-đốc-Phương.

Ai muốn mua xin do nơi báo quán Lục-Tỉnh-Tân-Văn thương nghị.

Một chứng cớ hiển nhiên

Đã trót năm nay, hiệu **NAM-CHẤN-HƯNG** *đã rao cùng các báo rằng hễ ai mua hàng đen của bổn hiệu mà có trổ thì bổn hiệu sẽ bồi thường tiền mua lại y số.*

Rao như vậy mà chẳng có một người nào mua hàng của bổn hiệu rồi đến mắng vốn rằng phai rằng trổ.

Đã vậy lại các nơi chủ mua trong Lục-châu, Cao-man, Bắc-kỳ, Lèo thượng, Lèo hạ có nhiều ông gởi thơ khen ngợi.

Ấy cũng chẳng qua là nhờ bổn hiệu có lò nhuộm lớn tại Cao-lãnh, có chỗ trử chàm, vật liệu nhứt hảo hạng, nghề tinh xảo cho nên dám nói giữa công chúng rằng đồ của bổn hiệu ít nơi dám sánh.

Ai ham rẻ mà mua của các tàu khậu khách-trú thì đều hóa ra mua mắt, hàng cặng, mướn người nhuộn lấy có, giặt ít lần trổ đỏ lòm, cho nên thiên hạ đồn hàng Nam-chấn-Hưng tốt chắc thì thật là thậm phải.

Bổn hiệu **NAM-CHẤN-HƯNG** *bán hàng đen có ba thứ : lãnh gia dụng, xuyến gia dụng, hàng ta gia dụng. Cũng có bán các thứ hóa vật bên Pháp như là : đồng hồ, giày, nón, đèn, chemises, vớ, faux cols, cravates, đủ thứ đồ cho học trò dùng, vân vân...*

Gởi contre-remboursement.

Dây thép thánh tắc :
BAZAR ANNAM, Cholon
Téléphone : 249

Xin viết thơ cho hiệu :
NAM-CHẤN-HƯNG
170, rue des Marins, Cholon

COI CHỪNG....

TẠI CÕI ĐÔNG-PHÁP NẦY CÓ MỘT
BÁN ĐỦ THỨ KIẾN

Gọng vàng, mạ vàng, dầu mồi thiệt và giả
Kiến cho những người đi xe hơi dùng.
Thứ thiệt dài, không bể (hiệu Triplex).
Ống dòm, thứ trong như ngọc; kiến lấy lửa.
Hàn thử biểu (Thermomètre), và âm tinh biểu (baromètre).
Kiến cho những người cận thị, con mắt lờ và những người có bệnh đau con mắt.
Có thứ trắng và thứ màu, để mang đi nắng.
Có thứ chế riêng, nhẹ nhàn, để cho những người con mắt kéo mây và những người cận thị nhiều.
Có thứ kiến hai mặt, để coi xa và coi gần.

Giá gọng bằng đầu mồi thiệt, giá từ .... 4$50
Giá gọng xi vàng, giá từ 2 00
Giá gọng nickel, giá từ 0 60
Kiến mang đi nắng, giá từ 0 80

COI CON MẮT KHÔNG ĂN TIỀN
ĐẠI DƯỢC PHÒNG L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát tây.
SAIGON

Feuilleton n° 75 — *Du 6 Oct. 1925.*

TIỀN CĂN BÁO HẬU

HỒI THỨ I

Giả bạn Yết-vua

Vĩnh-Pho. — Thưa có chớ sao không. Nhưng bởi con không muốn để cho người ngoài lọt vào mà chia cái công lớn nầy với con chớ. Vả lại, tưởng nhạc phụ dư biết, con mà đối với quan Chưởng-ấn, thì hai đàng khác ngôi khác thứ nhau xa ; làm gì quan Chưởng-ấn cũng coi con nhẹ lắm ; chắc ngài ngó con có nửa con mắt, và cho con là kẻ dưới tay, không kể con ra gì, thì ngài có kiên nể chi mà chẳng đoạt hết cái công lớn nầy của con. Nghĩ vậy nên con không muốn nhờ ngài tiến dẫn.

Thoản lại chuyện nầy đây, con dám quyết hẳn rằng con mà sớm đến trước ngai-vàng mà bẩm-báo, cho lịnh muôn năm thấu đáo, thì làm gì cái thân danh của con cũng đặng từ đây vững vàng mà tọa hưởng vinh huê phú quới ; vì cái công mà con lập nên với nước với vua đây đã chẳng phải nhỏ lại cũng chẳng phải tầm thường mà đức hoàng-thượng nở dám bỏ qua, không đành ghi tạc.

Hầu-Tước. — Có vậy thì nghĩa-tế phải mau về sửa sang hành-lý cho kịp đi ; để cha mời bá-tước Sanh-Thơ qua đây cha cậy ngài viết thơ cho con cầm tay để làm thơ tiến-dẫn cho.

Vĩnh-Pho. — Thưa vâng ! Vậy xin nhạc-phụ khá mau thi hành thử kế, mựa để diên-trì, cho một phút, bỏ qua một phút. Thế nào nội trong một khắc đồng hồ nữa đây, con cũng phải ngồi kiệu-trạm mà lên đàng lập tức.

Hầu-Tước. — Chừng con có đi, con bảo xe ngừng lại đây giây phút rồi sẽ vó cu dong-ruổi.

Vĩnh-Pho. — Lẽ đâu lại không ; song dầu thế nào con cũng xin nhạc-phụ nói giùm với nhạc mẫu và công-nương tha thứ cho con ; con mà đành ngày nay là ngày sinh-nghi của con, đành bức áo ra đi thật tình là cực chẳng đã đó.

Hầu-Tước. — Không sao ! Lác nữa cũng sẽ có mặt vợ con và mẹ vợ của con tại đây cho con để lời từ giã chớ chẳng không đâu.

Vĩnh-Pho. — Đặng vậy con lấy làm thâm cảm ân đây. Thôi, xin nhạc-phụ ráng ra sức tính cho đặng phong thơ ấy cho con ».

Hầu-tước ừ, rồi với tay nhận chuông kêu tớ. Tức thì có tớ nhà chạy vào. Hầu-tước mới dạy :

« Mi qua bẩm với bá-tước Sanh-Thơ rằng ông ngồi chờ có chuyện » Nói rồi, ngài xây lại hỏi Vĩnh-Pho :

« Thôi thì con hãy đi đi cho mau, rồi có trở lại chớ !

Vĩnh-Pho. — Thưa vâng ! Đây đó nhắm đi lại không mấy phút đồng-hồ, xin nhạc-gia chớ ngại ».

Vĩnh-Pho nói rồi bước chơn ra cửa, và đi và chạy bộ coi gấp rúc hẳn-hòi. Chạy đặng một dồi đàng, Vĩnh-Pho lại trộm xét : Một vị hình quan làm tới chức phó Biện-lý, nhơn việc chi gấp rúc mà lo chạy như vầy đây, e người dòm thấy mà dị-nghị dồn-dải làm cho rúng động dân tâm, vở lỡ thành-phố chớ chẳng phải chơi. Vậy thì mình cũng nên ngừng lại, rồi cứ thỉnh-thoảng chầm rải bước đàng như thường, cho an lòng bá-tánh.

Về tới cửa, Vĩnh-Pho thấy một người đứng núp trong bóng tối mà đợi mình, mới xem hình như ma quỉ yêu tinh chi đó. Ấy là tay quốc-sắc chi nữ ở Ca-tả-lân, chờ đợi tin chồng không đặng, nóng ruột đau lòng, chẳng kể ngày đêm, bỏ nhà ra đi trong lúc thâm canh, tìm hỏi thăm chồng, cho biết vì tội tình chi mà bị bắt. Khi đến, vào hỏi thăm, thì không có Vĩnh-Pho tại dinh, nàng mới ra ngoài đứng đợi. Đợi trót giờ lâu, trong mình đã mỏi mê mà cũng chưa thấy Vĩnh-Pho về, nàng mới lại bên tường đứng dựa cho đỡ bớt. Chừng nàng thấy Vĩnh-Pho về tới, nàng mới bỏ tường bước ra, chận Vĩnh-Pho mà hỏi. Còn Vĩnh-Pho, khi về tới, thấy có hình bận đồ trắng, đứng núp trong bóng, như lời nói trước kia, thì ngài thầm tưởng cho là ma quỉ chi hiện hình ra đó ; đến chừng hình ấy ra khỏi bóng chận ngài, ngài vừa thấy mặt liền nhìn cho là nàng Mạt-thề-Điệt chớ không ai, dẫu rằng thuở nay, hai đàng chưa hề gặp gở. Ấy cũng bởi trong lúc tra án, Đăng-Tiết có nói về chuyện cưới hỏi Mạt-thề-Điệt cho ngài nghe, nên bấy giờ thấy đây, chẳng đợi Mạt-thề-Điệt xưng tên, ngài cũng nhận biết là tình-nhân của Đăng-Tiết. Đến khi hai đàng tạng mặt nhau, ngài thấy nhan-sắc của Mạt-thề-Điệt mà thầm yêu, xem cốt cách của nàng mà thầm chuộng.

(Mai tiếp.)

CÔNG-TI QUẢN-HẠT ĐẠI-THƯƠNG

GRANDS MAGASINS CHARNER

ở góc đường Bonnard và Charner

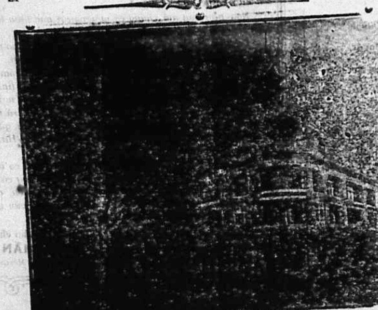

Dây thép nói: Đường nhứt — số 1 — tại tổng quản-lý số 168. Đường nhì — số 2 — tại hàng buôn bán số 169.

Dây thép đã tắc: MAGCHARNER.

KỂ TỪ NGÀY THỨ NĂM 1er *OCTOBRE* TỚI THỨ BẢY 12 TÂY

Sẽ đề bán rao hàng các món sau nầy:

Dầu thơm — Đồ đề trang điểm — Nữ-trang — Đồng hồ — Kiến con mắt
Giấy viết — Vật dụng bằng sắt — Đồ dùng chế thuốc — Đồ bằng nhum — Đồ kiểu
Dao bàn — Các thứ đèn — Đồ tập thể thảo — Valises — Băn đờn
Các thứ mũ và nón cho đờn ông — Giày cho đờn bà và đờn ông — Bố trắng
Vải — Các thứ vật thực

PHÒNG GỌT MÓNG TAY

PHÒNG TRÀ — QUÁN RƯỢU ĐIỆU HUÊ-KỲ

Có nhạc giúp vui. { Ngày thứ năm: từ 16 giờ 45 tới 18 giờ 45. Ngày chúa nhựt: từ 9 giờ tới 11 giờ.

NÊN THỪA DỊP GIÁ BẠC CAO LÚC NẦY MÀ MUA ĐỒ
SỰ NGAY THẬT LÀM CHO CHÚNG TÔI TRỞ NÊN MẠNH
Thùng thơ số 528.

HÃY CHO CON MÌNH DÙNG
BỘT SỮA HIỆU

NESTLÉ

Hậu nhựt nó sẽ trở nên con người mạnh bạo và mập mạp.

Tại hãng Nestlé môn bài số 35 đường Mac-Mahon có cho biểu bột sữa và quyển sách chỉ rành cách dùng bột ấy.

TỜ KIẾT CHỨNG

Buổi tiệc đãi ông Lê-văn-Lưu

Ngày 12 Septembre 1925

(Tiếp theo)

Bản danh mấy ông có chung đậu bạc về cuộc tiệc đãi ông Lê-văn-Lưu.

MM. Chapuis Marcel, Saigon	6$00
Trương-thái-Trừ, à Hocmôn	6.00
Nguyễn-văn-Bính, Cholon	6.00
Văn ngọc-Tồn, Cholon	6.00
Nguyễn-văn-Long, Cholon	6.00
Huỳnh-văn-Thình, Cholon	6.00
Lương-văn-Đường, Cholon	6.00
Huỳnh-văn-Kim, Saigon	6.00
Lê minh-Chữ, Cholon	6.00
Cao-văn-Đồng, Cholon	6.00
Ngô-văn-Huệ, Cholon	6.00
Trần-văn-Ngưu, Saigon	6.00
Lê-văn-Tiết, Saigon	6.00
Lê minh-Nguyệt, Cholon	6.00
Diệp-văn-Dũ, Longxuyên	6.00
Lý-thành-Mạnh, Cholon	20.00
Đào-trung-Hậu, Cholon	6.00
Phan-đức-Nghị, Cholon	6.00
Thái-hồng-Ngân, Cholon	6.00
Nguyễn-trung-Tính, Cholon	6.00
Nguyễn-hữu-Sang, Cholon	6.00
Chung-văn-Lục, Cholon	6.00
Đỗ-văn-Mạnh	6.00
Huỳnh-văn-Huê, Cholon	6.00
Ng.-văn-Khởi dit Lang, Saigon	6.00
Nguyễn-văn-Cang, Choquan	6.00
Lê-hữu-Hiệp, Cholon	20.00
Ng.-văn-Thinh, Docteur Saigon	6.00
Vương-quan-Tôn, Cholon	6.00
Lý-hữu-Dư, Pnompenh	10.00
Nguyễn-văn-Phấn, Travinh	6.00
Nguyễn-văn-Liêng, Travinh	6.00
Nguyễn-văn-Nhiều, Cholon	6.00
Hang-văn-Hậu, Cholon	5.00
Luông dit Ninh, Etudiant à Hanoi sé ournant, rue Cây-mai	3.00
Đặng-Trạch, (kêu là Sáu Chiêu) Cholon	6.00
Đặng-Sanh, Cholon	6.00
Trần-văn-Kỳ, Cholon	6.00
Nguyễn-cao-Tài, Saigon	6.00
Lý-văn-Tài, Cholon	6.00
Lý-văn-Vị, Cholon	3.00
Hồng-thành-Phước, Cholon	3.00
Hồ-văn-Phụng, Cholon	3.00
Đỗ-văn-Tị, Cholon	3.00
Nhị-thiên-Đường, Cholon	6.00
Đặng-văn-Cò, Cholon	3.00
Huỳnh-văn-Tất, Cholon	3.00
Huỳnh-kim-Vui, Cholon	6.00
Nguyễn-nhạc-Tú, Cholon	6.00
Lê-văn-Điều, Cholon	2.00
Tân-văn-Nghè, Cholon	6.00
La-văn-Lợi, chez M. Hội-đồng Thông, rue Palykao Cholon	2.00
Trần-văn-Giàu dit Tỷ, Cholon	4.00
Trần-thế-Diêu, Cholon	6.00
Hà-cảnh-Lạc, Saigon	6.00
Phan-kiều-Đồng, Cholon	6.00
Trần-văn-Bê, Cholon	6.00
Nguyễn-chiêu-Thông, Ex Conseiller municipal Cholon	20.00
Trần-văn-Hạnh, Cholon	10.00
Antoine Bảy-Ngọ, Cholon	6.00
Vương-quan-Thêm, Cholon	6.00
Nguyễn-hữu-Hào, Saigon	6.00
M. Y, Cholon	6.00
Văn-ngọc-Trân, Cholon	6.00
Văn-ngọc-Bân, Cholon	6.00

(Mai tiếp).

Vì lời nghị của quan Nguyên - soái Nam-kỳ ngày 13 Août 1925.

Định hủy các quyền phép đã ban cho M. Do-huu-Duoc trong tờ vi bằng đấu giá ngày 27 Octobre 1913 về 4 sở đất nhà - nước đạt thành cọng lại là 79 mẫu 01 sào 70 thước tọa lạc tại Xuan-loc (Bienhoa).

Bốn sở đất nầy sẽ huờn nhập lại công thổ quản hạt khỏi phải bị nợ nần cũng sự cầm cố chi nói đến.

Giá tiền mua đất ấy là 331$87 sẽ trả lại cho người mua.

∴

Vì lời nghị của quan Nguyên-soái Nam-kỳ ngày 13 Août 1925.

Định giao đứt cho M. Philip hưởng và làm chủ vĩnh viễn một sở đất nhà - nước đạt thành 42 mẫu 47 sào 79 thước tọa lạc tại làng Bình-truoc, hạt Bienhoa, sở đất nầy bán đấu giá cho M. Jules Rosenfeld theo tờ vi bằng ngày 4 Mars 1918, ông nầy bán lại cho M. Philip.

M. Philip phải đóng thuế đất ấy theo như các khoản định trong tờ giao kèo về sự bán đất ấy.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên - soái Nam - kỳ ngày 13 Août 1925.

Định hủy các quyền phép đã ban cho M. Hérisson trong tờ vi bằng đấu giá ngày 28 Octobre 1918, 20 Janvier và 18 Août 1919 về 3 sở đất nhà nước 462 mẫu 13 sào 10 thước, 129 mẫu 17 sào 90 thước tọa lạc tại làng Dai-an (Bienhoa) và 15 mẫu 30 sào trong sở 18 mẫu 30 tọa lạc cũng tại trong làng ấy.

Mấy sở đất ấy nhập lại công thổ quản hạt khỏi phải bị nợ nần cũng sự cầm cố chi nói đến.

M. Hérisson phải đóng cho kho quản hạt mà đền bồi thiệt hại, một số tiền vạ bằng một phần mười giá tiền mua đất ấy và phải trả huê lợi đất ấy định mỗi năm là 12 đồng trong mỗi một trăm đồng giá tiền mua.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên - soái Nam - kỳ ngày 13 Août 1925;

Định cho thêm ông Lê-văn-Mau một kỳ 5-năm kể từ ngày mồng một tháng Janvier 1925 đặng làm cho thành thuộc sở đất 1 782 mẫu 73 sào tọa lạc tại làng Long-điền, tổng Long-thuy, hạt Baclieu, đất nầy đã cho ông ấy khẩn tạm vì lời nghị ngày 16 Avril 1924.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên - soái Nam - kỳ ngày 13 Août 1925.

Định giao đứt cho bà De la Souchère 17 sở đất nhà nước đạt thành cọng lại là 107 mẫu 74 sào tọa lạc tại làng Phuoc-nguyên (Biênhoa) đất nầy đã bán đấu giá cho bà ấy theo tờ vi bằng ngày 30 Novembre 1924.

Bà De la Souchère phải đóng thuế đất ấy theo như cái khoản đã định trong tờ giao kèo bán đất ấy.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên - soái Nam-kỳ ngày 13 Août 1925.

Tuân-hành theo họa đồ phóng ranh đường châu-thành Cholon định trong lời nghị quan Nguyên soái Nam kỳ ngày 31 Décembre 1904 và họa đồ phóng ranh đường mé sông « quai de Mytho », khúc từ « quai du Yunnam » tới rạch Logom, từ chỗ 500 thước tới chỗ 3.190 thước 60, định trong lời nghị ngày 27 Novembre 1917, nên định cho phép mua của M. Loi Mat ở Cholon để làm công thổ quản hạt Nam - kỳ, một khoản đất 23 thước vuôn 80, đất nầy nhằm trong ranh đường, tọa lạc dựa đường quản hạt số 16 (quai de Mytho) và thuộc về sở đất số hiệu 44, khoản A, tờ thứ 5 họa đồ châu-thành Cholon, giá tờ mua đất nầy là 357$00.

Tiền mua đất nầy về phần công nho quản hạt năm 1925 chịu, xuất trong chương 16, điều-thứ nhứt, khoản thứ 5.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên - soái Nam - kỳ ngày 13 Août 1925.

Định cho ông De Roland khẩn đứt một sở đất nhà-nước đạc thành 200 mẫu, tọa lạc tại làng Phước-lý, tổng Thanh-tuy-hạ, hạt Biênhoa, từ cận như sau nầy:

Bắc: Cận Société agricole de Thanh-tuy-hạ;

Nam: Cận đường Phước-lý đi Bình-quới;

Đông: Cận công thổ quản hạt;

Tây: Cận công thổ quản hạt.

y theo họa đồ có vẽ ranh màu vàng đính theo lời nghị nầy; sự khẩn đất nầy thì tùy theo các khoản định sau nầy:

Người khẩn phải đóng thuế đất ấy theo thể lệ định về đất để trồng cao-su.

Sở đất khẩn nầy chẳng đặng nhượng hay là bán cho người ngoại-quốc mà không có phép quan cho trước cho minh bạch.

Sự bán hay là nhượng mà trái các khoản định trên đây thì đều phải bị hủy bỏ vì sự ích lợi chung.

Công văn

Vì lời nghị quan Nguyên - soái Nam - kỳ ngày 13 Août 1925.

Định giao đứt cho M. Hérisson hưởng và làm chủ vĩnh viễn 3 mẫu trong sở đất nhà - nước 18 mẫu 30 sào tọa lạc tại làng Dai - an (Bienhoa) đã bán cho M. Hérisson theo tờ vi bằng đấu giá ngày 18 Août 1919.

M. Hérisson phải đóng thuế đất ấy y theo các khoản định trong tờ giao kèo bán đất ấy.

∴

Vì lời nghị quan Nguyên - soái Nam - kỳ ngày 13 Août 1925.

Định cho M. B. de Roland khẩn tạm một sở đất nhà nước đạt thành 100 mẫu tọa lạc tại Phuoc-Ly, tổng Thanh-tuy-hạ, hạt Bienhoa và tứ cận như sau nầy:

Bắc cận xóm Ban sen,
Nam cận Maurice Barbanson;
Đông cận đất công thổ quản hạt.
Tây cận công thổ quản hạt.

y theo họa đồ có vẽ ranh màu vàng đính theo lời nghị nầy.

Người khẩn phải tuân hành các khoản buộc trong điều lệ về sự khẩn đất nhà-nước, và chẳng đặng cầm cố hay là mượn quyền phép của mình về sở đất khẩn nầy trong lúc chưa phát giấy cho làm chủ vĩnh viễn.

SÁCH CÓ ÍCH

Quan Y-khoa tấn sĩ SARRAMON làm mới rồi cuốn sách DƯỠNG SANH dịch ra bằng chữ quốc-ngữ, in có nhiều hình để cắt nghĩa trong các chứng bịnh và cách điều trị. Thật là một quyển sách có ích cho mỗi người! Ước ao sao mỗi nhà có một cuốn để coi theo đó mà phòng bịnh hoạn và cách vệ sanh thì lấy làm quí lắm.

Giá mỗi quyển...... 1$20 | Phụ thêm tiền gởi. 0$35

CÓ THỂ BÁN TẠI
NHÀ IN L'UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA
157 đường Catinat — SAIGON

Lời rao cần ích

Hãng « ĐẠI-ÍCH » ở CHOLON, Đại-lý khắp cõi xứ *Nam-kỳ* cho xe máy hiệu **MALBROUG** và đèn mân - sông hiệu « **SUCCÈS** » kính tỏ cùng các quí khách đặng hay: Nhơn vì hãng mới sửa soạn *mở rộng nhà buôn* cho lớn hơn khi trước nên đã dọn qua căn số 383-385 đường Marins.

Nhơn dịp nầy hãng ĐẠI-ÍCH có bày nhiều điều rất có lợi và dễ dàng cho các nhà buôn nào muốn mua xe hay đồ phụ tùng về bán lại.

Cuộc đua tranh giải nhứt Nam-kỳ 100 km. xe máy **MALBROUG** đi với boyaux hiệu **HILL** đặng ăn hạng tư và hạng mười.

Lãnh gởi cách lãnh hóa giao ngân cho khắp nơi.

Một quyển sách hữu ích!

Mới xuất bản một quyển sách tựa đề **«Les Administrations et les Services Publics Indochinois»** của ông De GALEMBERT, Tham-biện hạng-nhứt ở Hanoi soạn ra. Mục-đích quyển sách nầy là biện-giải việc chánh-trị trong cõi Đông-pháp. Rất có ích cho những vị sắp ra thi Thừa-biện cùng các hội thi khác.

Trữ bán tại nhà in *Union, 157, Rue Catinat — Saigon.*

Sách dày 888 trương, giá.... 10$00
Xin gởi theo 0$40 tiền cước phí.

SÁCH KHUYẾN-SĨ-CA

Sách «Khuyến-sĩ-ca» của ông Lê-trung Thu làm mới in ra lần thứ ba. Quyển sách nầy có Hội-đồng khảo-dượt nhận-dụng theo lời nghị ngày 1er Mai 1922, in ra hai lần trước bán hết. Là một quyển sách dạy về phong hóa lễ nghi, rất có ích cho mấy vị giáo-viên và cho trẻ em mới khởi bước đến trong đường học-vấn.

Có bán tại Imprimerie de l'Union, 157, Rue Catinat, Saigon.

Giá mỗi cuốn......... 0$20

CÁC SẮC THUẾ
CHÁNH NGẠCH

Quyển sách nầy trước in 3000 cuốn đã bán hết. Có nhiều vị hỏi mua thêm, ấy đó đoán quyết rằng sách nầy rất hữu ích nên bổn hiệu vội vã in thêm 2000 cuốn nữa cho đủ cho các vị nào trước mua không kịp nay có mà dùng. Vì in kỳ nhì sở phí nhẹ hơn, nên sụt giá nhẹ.

Chư quí-vị mau mau gởi thơ mua kẻo hết và để mà dùng hằng năm, chẳng khác nào trong nhà có ngọn đèn sáng luôn luôn.

Một cuốn: Giá........ 1$80
tiền gởi........ 0 20

Để bán tại nhà in Imprimerie de l'Union NGUYỄN-VĂN-CỦA, 157 Rue *Catinat, Saigon.*

MỚI XUẤT BẢN

Sách:

Mẹo Annam (Abrégé de Grammaire Annamite) par P.Kỳ. 1$60
Tứ thơ (tome I) par P. Kỳ.. 1 00

∴

Tiểu thuyết:

Chuyện lạ thường (trinh thám tiểu thuyết) par Trương-quang Tiền.......... 0 25
Cũng vì tình (tiểu thuyết tây) dịch giả: Melle Lê-thị-Tuyền. 0 30
Bán tại nhà in Union, 157 Rue Catinat Saigon.

PETIT DICTIONNAIRE
FRANÇAIS ANNAMITE
PAR
J.-B. P. TRƯƠNG-VĨNH-KÝ

Quyển tự-vị của quan lớn Trương vĩnh-Ký dịch tiếng Pháp ra tiếng Annam, đã hết là hai năm nay.

Từ đấy đến nay nhiều vị hỏi mua, nên bổn-hiệu lo in đã rồi.

Quyển tự-vị nầy tuy in chữ nhỏ mà cho tới 712 trương và có 1250 cái hình rút trong tự-vị Larousse chữ Pháp.

Giá 6 $ một cuốn
Phụ thêm tiền gởi 0$24

Vị nào muốn mua xin gởi thơ hay là đến tại

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA.
Rue Catinat. 157. — Saigon.

TRUYỆN TÔ-HUỆ-NHI 3 cuốn (trọn bộ) giá... 0$28
DÂN-HỒNG-QUẦN 1 à 6 (còn tiếp) giá... 0$28

SOCIÉTÉ
INDUSTRIELLE
DE VINH-HOI
Bureau: 133. Boulevard Charner. — Saigon

LÒ GẠCH MỚI CHẾ TẠO TẠI VINH-HỘI SAIGON
Hỡi người Annam.

Nếu chư-tôn muốn cất nhà và xây vách tường cho chắc chắn và huê-mỹ, thì hãy đến tại hãng làm gạch mới chế tạo hay là viết thơ mà mua gạch thì chư-tôn ắt đặng vừa lòng chẳng sai.

Về sự chế tạo kỹ cang, và chắc chắn nếu chư-tôn dùng đến một lần thì thấy lợi tức thì.

Vì dùng n thì sự tốn kém cũng bằng thứ gạch thư ng mà lại chắc hơn, bền bỉ hơn thứ gạch thường bội phần.

Vì thứ gạch nầy xây rồi một lần mà thôi chớ chẳng cần phải tô thêm nữa.

Vì gạch nầy làm toàn bằng vôi Càng-long và cát trắng ở Biên-hòa, nên tốt lắm, đã lớn mà lại dày hơn.

Nếu Chư-tôn muốn dùng gạch có màu thì bổn hiệu có hết lòng làm cho vừa ý Chư-tôn. Vậy hãy mau mau đến mà thương nghị cùng bổn hiệu hay là gởi thơ cho bổn hiệu thì bổn hiệu sẽ hồi âm lập tức.

NHÀ CHỤP HÌNH MỸ-NGHỆ

Thợ chuyên môn ở các tiệm lớn thành Paris về

KHÁNH-KÝ và Công ti

54, Đường Bô-na *(Boulevard Bonnard)*, Saigon

Dây thép nói số 435 — Dây thép đã tắc Khánh-ký, Saigon.

Lãnh rửa kiến và in ra giấy cho những người chụp hình chơi. — Chụp hình đủ kiểu, hình màu đủ sắc hình vẽ bằng mực tàu; chuyên môn nghề rọi hình ra lớn rất rẻ hơn các nơi. — Mỗi ngày đều có chụp tại tiệm hoặc đến nhà thân chủ. Cũng có bán bán đồ để dùng chụp hình; Rửa hình và sửa kiến rất giống. — Ở tiệm có sẵng các kiểu khuôn. — Có bán sơn thủy bằng mực, bằng dầu đủ các màu. Vẽ sẵng hoặc vẽ theo ý quí khách đặt, khi đông bạn muốn mua sơn thủy, xin chiếu cố mà ghé đến tiệm chúng tôi trước khi mua nơi khác.

Quí khách ở Lục-tỉnh muốn thợ đến nhà chụp xin gởi hay đánh giây thép chỉ chỗ ở cho rành thợ sẽ đến tại nhà.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE-ASIATIQUE

36, Rue de Canton — à CHOLON

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về hao tổn, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lãnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi tích tụ, bần-thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân-thể gầy-mòn yếu-đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai-vị tấn-thực, trở nên tinh- thần khoái-sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí-bửu có danh trong thiên-hạ.

CÁCH UỐNG :
Dùng với nước trà ;
Mỗi ngày uống 2 lần ,
Mỗi lần uống 2 hoàn ;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 huờn là .... 0 $ 50

XE MÁY HIỆU :

J. B. LOUVET

ĐUA GIỎI HƠN HẾT VỀ ĐƯỜNG LỘ VÀ CHẠY PISTE
ăn hạng nhứt trong đua
HỘI HOÀN CẦU VỀ CHẠY MAU
ăn hạng nhứt chạy xa 936 km
HƠN CÁC HIỆU KHÁC

XIN MỜI QUÍ VỊ ĐẾN XEM XE NƠI HÃNG
« AU SPORTIF FRANÇAIS »
135.— Rue d'Espagne.— Saigon

MỘT MÌNH LÀM ĐẠI-LÝ CHO XE HIỆU :
J. B. LOUVET —:— ELDÉE —:— A. S. F
và cho VỎ và RUỘT **BERGOUGNAN**

PURGATIF

Thuốc-xổ hiệu LE ROY

là thuốc của quan thầy ngoại-Khoa LE ROY bào luyện chế ra hồi năm 1798.

Từ năm ấy tới bây giờ, thì thuốc hài dùng, càng ngày càng hay biết, danh truyền khắp cả thế gian, nhứt là trong mấy xứ nóng nực.

THUỐC XỔ LE ROY dùng uống mà ngừa phòng các bịnh đau trong gan, các chứng rét, thì hiệu-nghiệm lắm.

CÒN THUỐC VIÊN LE ROY để khi trong bụng dạ bức-rức, ăn uống không tiêu, trột dạ đau bụng, thì uống xổ hay lắm.

Ở Saigon, tại tiệm thuốc ông SOLIRÈNE, bào chế sư hạng nhứt, trữ bán, Không chỗ nào khác có.
Tại PARIS, thì tiệm ở Rue de Seine, số 51

LE ROY

Société Anonyme des Tuileries de l'Indochine

Hội nặc danh chuyên nghề làm và bán

NGÓI GẠCH
VÀ CHẬU ĐỀ TRỒNG KIỂNG

Phía trên

Phía dưới

Ngói 22 miếng lợp được 1 thước vuông
(úp mí đôi)

Gởi thơ xin sách về kiểu mẫu ngói và gạch

Nhà việc ở tại đường Charner, số 34 — SAIGON

Dây thép nói: số 108

C.J.BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH
NGƯỜI CỠI NGỰA NẦY
khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

Thế nào gọi là văn-minh

... Chủ nghĩa chánh đáng của văn-minh là khiến cho mọi người sống được yên-vui, không phải đau-đớn cơ-hàn; sự sung sướng của người ta cốt là điều dẫn dị về đường vật-chất, đề thư-thái ngày giờ mở-mang trí-huệ, vui-thú cao-thâm, lấy lời nói tấm lòng làm gương giảng dụ cho đồng-bào hiểu biết những điều-lý đó, mà giúp việc tấn-hóa văn-minh trong nước mình cho phải nghĩa đề làm nên sung sướng cho hết cả mọi người...

...Vì trong đường văn-minh ấy những khoa cách-trí tấn-bộ sẽ đem hết ra phụ trí tam-đức, mở mang tinh-thần...

(*Lời diễn-thuyết của ông P. MONET*).

∴

III

(*Tiếp theo*)

Thế thì, vì y-tế, bác-vật, hóa-học giúp ta rõ thấu sự vật, và vì nó bắt thế-giới về đường vật chất phải phục tùng chúng ta, tất nhiên các khoa ấy giúp cho ta mau bước lên đường tấn-bộ văn-minh. Tại trên mặt địa-cầu nầy, khi loài người mới bắt đầu tấn-hóa, nào có biết hưởng các sản-vật của kho quí-báu vô-tận của địa-cầu sản hiến cho đâu. Họ chưa biết rằng các thứ đá-đem (tức là than đá) có cái tài sanh ra nghị-lực và nhiệt-độ hay thay; nào biết lợi-dụng loại kim đề làm những khí-cụ đề dùng hoặc trong nghệ-nghiệp, hoặc về cuộc chiến-tranh; nào biết đem phân chế bón đất ruộng cho được phì-nhưởng nào biết làm màu chế sắc, dọng thuốc nổ, đặt dầu thơm; nắn đồ gốm, đúc kiến thiên lý dùng thấy vật ở xa tận dáy trời xanh, dòm suốt vật cực tế vi; nào biết bắt mặt trời phải chiếu vào ống đề chụp hình cây hình vật lợi-dụng phép tổng-hiệp chế ra hóa-chất đề khử-trừ bịnh-hoạn.... Nhưng lần lần, nhờ nghệ-nghiệp và khoa học. loài người bèn trở nên chủ-trương của vạn vật, tay tạo-hóa vật-chất, muốn nắn đúc thế nào tùy nơi ý thích.

Ngược lại, dân rợ mọi vẫn còn ở theo cách rợ mọi, chẳng biết thừa - hưởng chất đất, thứ - vật cỏ cây cách xứng đáng. Chúng chẳng biết gì ráo, cố nhiên không biết bắt sự vật giúp sức đỡ tay cho mình. Nếu nói vậy, tất chúng ta đã quá khoe mình là văn-minh tấn-bộ lắm rồi, song khoe như vậy chưa hẳn đúng, ta vốn còn đứng vào thời-kỳ bán-khai, thật giả-man hẳn không thật giả-man, thật văn-minh hẳn chưa thật văn-minh. Nếu đã là văn-minh, hà tất làm chủ-tề của sự vật và động-lực của đất trời còn non nớt? Chúng ta mới đến được cử bắt đầu văn-minh, mà chúng ta mới khởi tấn-hóa đó thôi. Dầu vậy, trong vòng vô-tri của chúng ta, cũng có thế nhìn tới trước kia, hoặc xa hay gần, mai-hậu sẽ có một thời-đại ít vô-tri hơn tiếp đến. Nếu hẳn như lời đoán định, — có lẽ có như vậy, vì là cái công lệ tấn-hóa của xã-hội, — nếu hẳn như lời đoán định, một mai cái nguồn nghị-lực tức là thang đá, củi cây, dầu lửa sẽ sạch đi, vì tiêu dụng nó nhiều vô cùng, thì con cháu chúng ta sẽ lợi dụng đến sức nước. Nhứt nhờ sự học-thức tấn-bộ mình, chúng nó không bỏ qua cái đại động lực nầy ở trong khoảng không gian đâu: ấy là cái hơi nóng của mặt trời, mà hiện nay chúng ta đã có dùng đến nó một đôi ít.

Lại có lẽ, — ấy là một mục-đích tối cần ngày nay ta nên lưu ý đến, — có lẽ loài người nhờ sự học-thức thâm thủy, sự kinh nghiệm cao niên về cái công-lệ di-truyền, đào-thải, mà lần lần tìm ra cái phương pháp tài tình, làm cho con người trở nên mạnh mẽ hơn, làm cho cái óc ta được khôn ngoan hơn, thân thể ít hư nhược hơn, tóm lại, là tìm những phương pháp hay ho đề «cải-lương» loài người được hoàn bị thêm một mớ, y như ngày nay loài người đã tìm được phương pháp làm cho cũ hồng-la-bạc, cây trưởng, loại heo, loại bò-câu được tốt dòng xinh giống, mạnh bạo hơn tổ-tông. Đó là cái văn-minh mai hậu, đó là cái địa-vị cao hơn địa-vị ta ngày nay nhiều; đó là đều hiềm nhiên chỉ giải rằng cuộc văn-minh của đời chúng ta đây còn sơ đầu lắm vậy.

Vả, đây không thể nói được, và vì cớ động-lực còn ẩn khuất, một mai kia khoa học sẽ tìm ra. Bấy giờ loài người biến hóa được hết thảy mọi đường, thành-thử cuộc tương lai không sao biết trước được, cuộc phát minh lạ lùng của lớp hậu tấn nay ta không dự kiến được. Trước ông Volta ai biết đến cái bình điển-khí là gì? Trước ông Graham-Bell, ai thấu rõ về dây thép nói là sao? Trước ông Daguere ai hiểu đến phép chụp hình là thế nào? Trước ông Curie, người ta thấu đáo chất quang (radium) la làm sao? Trước ông Hertz và Marconi, dây thép gió thế nào?... *Hầu hết các cuộc phát minh đều là những sự «mạc-thị»*, nên nếu chúng ta ngày nay không thấy được một vài sự mạc thị chi, dám chắc rằng ngày sau, khi thấy đến, sẽ lấy làm lạ lùng, lạ lùng vô hồi vậy.

Song loài người có tánh nhu khiếp, không dám vượt khỏi các sự tầm xàm, các thói quen hạ tiện. Họ thường bị phỉnh gạt mờ hồ mà lại có gan, — cái gan ấy vốn còn con nít, tin rằng trước chúng ta có nhiều cuộc phát minh lạ lùng, dã không thấy trước được lại không thể sẽ thấy sau nầy được, họ cũng lại tin rằng cái văn minh hiện thời, hoặc về đường tinh thần hay về phần vật chất, hãy còn kém xa cái nền văn-minh mai-hậu. Cái nền văn-minh mai-hậu sẽ trồi cao nhiều, ừ! đều đó có thể tiu được, kia các chứng cứ đã thấy hiển nhiên; vì cuộc tấn-hóa của loài người quả hẳn là một cái thang lên vậy.

(*Mai tiếp*).

Tâm-châu : TRẦN-VĂN-DÔNG.
lược dịch.

BÁO LỤC-TỈNH BÁN LẺ

Từ nay, báo « Lục tỉnh Tân-văn » có để bán lẻ tại nhà-hàng bán cơm-tây và cà-phe hiệu « Nông-Lòng » ở Sadec.
Vậy thì lấy làm tiện cho bá-tánh ở Sadec muốn xem báo biết bao!

CÓ MỘT THỨ DẦU MỚI ĐỀ BÁN
HIỆU NÓ LÀ :

CON SÒ

Cũng như dầu sáng hiệu *CON SÒ*. Không có thứ nào bằng.
Dầu hiệu *CON SÒ* là tốt.
Hãy thắp thử coi rồi, không muốn dùng thứ khác.

XE MAY ĐẠP
CỦA HÃNG M. CAFFORT
HIỆU :
« ALCYON »
KHÔNG HỀ THUA AI

Đua đường trường cũng là đua tại trường thì hiệu ALCYON đều lấy giải nhứt luôn luôn.

Kỳ 24 Mai 1928, cuộc đua *Saigon — Hocmon — Saigon* **80 km.**
M Didou hạng nhứt cởi xe ALCYON.

Kỳ 10 Mai 1928, cuộc đua tại trường đua :
1.000 thước *M. Célicourt* hạng nhứt cởi ALCYON.
20.000 thước *M.Tran-van-Chanh* hạng nhứt cũng cởi ALCYON.

M. CAFFORT.
Nº 32, 34, 36, Rue Catinat.— SAIGON

ĐÔNG-PHÁP CÓ MỘT!

KIẾN XEM SÁCH CỦA PHÁP-QUỐC VÀ CỦA MỸ-QUỐC
—
LÀM KIẾN SỬA KIẾN

BÁN ĐỦ THỨ CON MẮT GIẢ GIỐNG HỆCH MẮT TỰ-NHIÊN, CHẲNG THẾ BIẾT ĐƯỢC

Bán Kiến đo theo toa Lương-y kỹ-lưỡng.

XƯỞNG RIÊNG LÀM KIẾN THEO Y-KHOA
CỦA NHÀ THUỐC CHÁNH L. SOLIRÈNE
Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY
SAIGON

Tổng lý : Ông G. HERBERT, thiện-nghệ về nghề kiến mắt. Có cấp-bằng tại thành Paris.

CÓ BÁN : Máy họa-ảnh — Ống dòm — Ống Âm-tinh-biểu — Ống Hàn-thử-châm.
Các đồ khí-dụng đúng-đắng.

KIẾN MẮT "CRISTAL AMERICAIN"

Kiến "Cristal Americain" của chúng tôi bán, tròn theo con mắt, xem tỏ hơn, sáng hơn kiến thường bốn chục phần. Dùng mang đọc sách, viết bài luôn giờ nầy sang giờ nọ mà chẳng chút mệt mắt.

Mang trong giữa ánh-sáng mặt trời rất mát, chẳng lòa mắt mà vật mình xem cũng chẳng đổi màu.

Mỗi cặp kiến có cho giấy bảo-kiết năm năm.

Cho kẻ nào mà cần phải dùng hai thứ kiến (kiến xem xa và kiến trông gần), chúng tôi lại chế thứ kiến riêng hai ớp, nhưng chẳng thể biết được. Dùng một cặp mà xem xa gần đều đặng không cần phải có hai cặp.

⊙ Gọng xuy-vàng của Mỹ-Quốc cũng tốt như gọng vàng thiệt vậy, bảo kiết trong mười hai năm.

Thuốc hoàn

NIRVA

Trị bịnh
bỏ Nha-phiến rất thần hiệu
Nó thế cho thuốc Solution R
của ông HOLBE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC
L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát tây, Saigon

Hồng nhan đa truân

(*Tiếp theo*)

Nhà lão Franchet lâu nay ăn cần ở kiệm và giữ bực trung bình, nay thoạt nhiên thiết ra một tiệc rất to tác thì nào có phải là lẽ tự nhiên; mình nghĩ coi có phải vậy chăng?

— Phải, tôi cũng nghĩ như mình vậy.

— Việc nầy càng làm cho tôi tin chắc rằng lão Franchet đã tầm ra mối cái việc lâu nay lão lo lắng tầm tới đó rồi. Souraki phần lận làm thinh một chặp rồi lại hỏi :

— Mà mình có làm như tôi dặn mình đó chăng?

Mụ Souraki nói : Có, mình dặn sao thì làm y như vậy. là tôi có nhắt lại rằng mình rất vô phước và hoạn nạn lắm.

— Mình có nói rằng mình được thơ nặc danh của người ta gởi tới hoài, hay không?

— Có chớ, vì thiệt rõ ràng mình có được thơ như vậy.

— Thơ đó là thơ của tôi viết ra mà gởi đó, mình không dè hay sao?

Mụ Souraki nghe chồng nói như vậy thì ngẩn-ngơ, mà nói : Té ra mình hay sao?

— Lẽ tự nhiên! Đó là kế làm cho lão động lòng đó. Lão vừa nói vừa ngó vợ, thì thấy vợ đổi sắc mặt, bởi vợ không dè lão làm lếu như vậy, nên vợ lão sanh ra buồn bả vô cùng.

Lão bèn la dứt như vầy : mình đừng làm cái tánh con nít đó nà! Phải ráng làm cho lão Franchet động lòng mà thương hại cho mình nghe không?

Mụ cúi đầu xuống như một người tôi tớ phải chịu và vưng theo lời chủ dạy mà nói rằng : Tôi sẽ ráng làm theo ý mình muốn. Mà mình tới dự tiệc hay không?

— Mình sẽ đến dự tiệc, song phải làm bộ từ nang, nói rằng mình ưa đạm bạc, đề mời đôi ba phen ép bức rồi mình sẽ hứa. Làm như vậy rồi mình đến dự tiệc, đặng qua bữa sau, tôi sẽ đến nhà người mà xin cưới Louise cho con trai mình.

— Mình nói vậy, mà biết chắc người ta chịu gả hay không?

— Sao mà nói rằng không chịu gả?

— Bây giờ người ta giàu lớn chớ phải như trước hay sao!

Lão Souraki nghe vợ nói tới tiếng giàu thì lưỡng lự hồi lâu rồi nói :

Họ giàu... mà hễ giàu là khi nào làm cho người ta thấy sự sang của họ kia thì mới là giàu chớ, còn chưa thấy cỗe rát gì hết mà gọi giàu là làm sao? Đó là cái cớ của nhà lão Franchet trong lúc nầy đây đa! Mà mình tưởng rằng con Louise có ưng bụng thằng Nicolas của mình không?

— Thì hồi còn nhỏ, hai đứa nó cũng thân cận nhau cho tới lúc lớn lên. nên bây giờ tôi coi ý thằng Nicolas muốn con Louise, mà thằng con mình cũng là lịch sự trai mà!

Lão Souraki bèn ngó vợ hồi lâu rồi nói :

Nó ngộ thiệt, vì nó giống mình.

Lâu nay lão không có nói như vậy. vì tánh lão nghiêm nghị lắm, nay lão mới nói lời mền dịu ấy, nên mụ cũng phải cầm tình và mủ mỉn-cười.

Lão lại nói nữa : Mà thiệt chớ, hồi nhỏ mình ngộ lắm, bây giờ đây mà mình cũng là còn ngộ thay! Mụ ngước mặt lên ngó lão rồi nói : Tôi không có làm như vậy đâu. Bây giờ già rồi tôi biết và tôi thấy rõ ràng rằng tôi già rồi, mà còn ngộ với ai kia. (Còn ngộ chớ! Ngộ với Tôn-hành-Giả, đó, mà.)

Souraki nói : Mình nói cho thái quá đó chớ. Mà dầu thế gì cũng vậy, mình phải ráng lo, chớ đừng có ngủ gục trước việc làm, mà hư cái thượng-sách của mình đi nghe.

∴

Tới ngày nhà ông Franchet đãi tiệc. Thấy vợ chồng ông ta mời lắm, cả nhà Souraki mới chịu đến cùng.

Tiệc thật là vui vẻ lắm. Cậu Nicolas, ngồi bên cạnh Louise, thì mãng lo bồi đãi nàng, và hai con mắt theo trộm nhìn nhan sắc của nàng mà trong lòng thèm chẳng khác mèo kia thấy mỡ.

Vì như cha mẹ anh ta muốn cưới nàng cho anh ta, là tại ham của mà muốn đó thôi, chớ lòng anh ta muốn đây là bởi chuộng nhan sắc của nàng mà muống.

Mãng tiệc, khách uống cạn ly mà chúc mừng cho Louise đúng mười tám tuổi, và chúc lành cho ông Bát-sĩ Franchet. Souraki lại buôn lời mà cầu kiết cho Jean đang ở phương xa, đều ấy khiến vợ ông Franchet rất đẹp lòng và mỉn-cười mà tỏ rằng mình cảm tình hậu ấy.

Chừng ăn uống xong, Louise ngồi lại cây đờn piano mà đánh; Nicolas đứng một bên nàng, lếp tếp bẫn cho nàng, và mắt ngó nàng mê-mẩn.

Lối mười giờ tối, khách kiếu ra về; ở miệt các tỉnh người ta ngủ sớm.

Về tới nhà, Souraki nói cùng vợ : Được rồi đa, mẹ nó!

— Ông khéo tưởng không!

— Thiệt vậy chớ, trong ba tháng nữa đây thì mình cưới Louise về cho con mình rồi đó. Coi bộ bằng nhỏ ở nhà thương con đó, phải chăng?

(*Mai tiếp*)

SAIGON.— IMP. DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN — TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRE — Le Gérant : LAM-TAN-BOO.

Tirage : 2830 ex
Saigon le 6 - octobre 192?

CÁC PHỤ-NỮ

Các Bà thường văn ước ao làm sao cho con được sức-khỏe mạnh dạn, không đau ốm khi nào. Tưởng việc ấy không khó, là vì hễ trẻ bé được chừng 8 tháng sấp lên, thì các Bà cứ mua thứ bột kêu là FARINE PHOSPHATÉE LAROUSSE mà cho nó ăn, rồi tự-nhiên nó mạnh giỏi và mập-mạp khỏi lo nó đau răng, đau phổi hay đau ruột. Từ đó cứ lớn lên mãi.

Thứ bột: LA FARINE LAROUSSE ở các nhà bào-tế sư đều có bán,

ĐẠI-LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP
Pharmacie Principale
L. SOLIRÈNE
SAIGON

Nguyên-van-Thiêt
QUẢN-LÝ

PHAP-VIET KHACH-LAU
Hôtel de France
153.— Rue Catinat N° 153.— Saigon

Giá rẻ hơn các nơi

Qualité Supérieure
"AU COQ GAULOIS"
PARIS

Marque déposée
R. CHOMIENNE
Seul dépositaire
SAIGON
Place du Théâtre

Quyên tiền giúp dân
BỊ THỦY-TAI BIÊNHOA

Bắt từ nay, bổn-quán mở mục này để đăng bản-danh những vị hảo-tâm, vì nghĩa đồng-bào giúp dân-tình bị lụt ở Biênhoa, là do theo sổ giúp-lại có dấu của trên Chánh-phủ phê-nhận hẳn-hỏi.

Còn như từ mấy hôm đầu rồi đó, ấy một là vì bổn-quán được nghe tin ngoài, hai là nhờ có tin ở Biênhoa gởi đến; nên bổn-quán vì cảm-tình quí-vị hảo-tâm, nêu danh lên để làm gương tốt dục lòng đồng-bang ta bắt-chước; chớ không phải nhập vào bản-danh như dưới đây được. Vì là không có dấu của Chánh-phủ nhận-phê.

L. T. T. V.

Thơ không niêm
kính gởi cho thầy Nguyễn-đại-Nhân chánh tổng Hòa-bình (Mytho)

Kính thầy,

Trước khi xem bức thơ nì, thì thầy chắc cũng rõ rằng: Vì có đều chi phiền phức hoặc là có đều chi chẳng vừa lòng nên mới có tiếng kêu ca trên mặt báo.

Thật thế, đều của ký-giả ước vọng đây tưởng chẳng phải là khó, nhưng chẳng qua là thầy mắc nhiều việc dập dồn mà ra hờ hẫn độ chi. — Ký-giả xin tỏ cùng thầy là mối « thơ tin của làng Thừa-đức ». — Thầy cũng dư rõ rằng: Làng Thừa-đức là làng ở xa tổng, nên việc thơ từ tờ trát và nhựt-báo có lẽ phải chậm trễ hơn mấy làng kế cận phần tổng. Bởi thấy như thế, vì nhiều khi trát tờ, hoặc thơ từ và nhựt trình về đến làng trễ quá nên hương-chức làng mới mướn riêng một tên trạm, để chuyên về phần đi lãnh thơ từ, tờ trát cho làng. Rứa thì còn chi mà bê trễ nữa; nhưng chẳng rõ vì cớ chi mà nhựt-báo của ký giả đã đặng không thường, lại có khi mất!!!

Dường ấy, mối tệ đó sanh ra bởi đâu, mất tại đâu? tại trạm làng hay là trạm tổng??? — Nhiều khi nhiều tờ báo về tới tay ký giả thì đã cũ mèm và trễ nải quá; ví dụ như báo L. T. T. V. là tờ nhựt báo xuất bản hằng ngày, ở Saigon xuất bản ngày thứ hai thì thứ ba có ở tại nhà thơ An-hóa, trễ nải qua ngày thứ tư cũng về tới làng rồi, có lý đâu qua ngày thứ năm, thứ sáu mà chưa thấy tâm dạng tờ báo chi hết!! Dường ấy, thầy nghĩ coi có buồn, có phiền cho chăng???

Vậy ước ao sao thầy ghé mắt giùm vào vụ thơ từ của làng Thừa-đức, kẻo từ bấy lâu nay trễ nải và nhiều việc phiền lòng cho người chẳng ít.

Mấy lời thành thật tỏ bày xin thầy chiếu cố cho, đó là vì ích lợi chung vậy!?

Kính thơ,
LÊ-VĨNH-THOẢN,
Giang hồ khách ngụ Thừa-đức,

Dầu hôi Mỏ neo

Liệt vị hãy mua thứ dầu hôi hiệu: Mỏ Neo (Le Pétrole Ancre) của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles mà dùng. Dầu nầy thấp it hao, đã sáng suốt mà không có khói. Thiệt là thứ dầu tốt nhứt hạng trong Hoàng-cầu.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng
Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles
đều có bán thứ dầu hôi này

Trong Lục-Tỉnh anh em muốn hỏi thăm đều chi, xin viết thơ cho hãng **Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles** ở Saigon đường d'Adran, số 4. **Ông chủ hãng sẽ hồi âm lập tức.**

Cigarettes Diamant

Les cigarettes «DIAMANT» sont fabriquées par une des plus grandes Manufactures d'Alger, la maison «MELIA FRÈRES» dont la réputation est connue du monde entier.

Par le choix tout spécial du tabac entrant dans sa fabrication, les cigarettes «DIAMANT» possèdent un très bon goût.

Ayant très peu de nicotine et ne séchant pas la gorge, elles trouvent et trouveront toujours un très bon accueil auprès de tous les consommateurs qui l'apprécient à sa juste valeur, malgré qu'elles soient nouvellement importées en Indochine par la Maison L U C.I.A.

Le nom «DIAMANT» leur est attribué, parce que cette pierre précieuse promet le bonheur à celui qui la porte. Aussi espérons que tous les consommateurs des cigarettes Diamant trouveront aussi le bonheur après une consommation constante de ce produit.

Importées par la maison L.U.C.I.A. Saigon, n° 34 Boulevard Charner les cigarettes Diamant se trouvent dans toutes les grandes épiceries de Saigon, Cholon et grands centres des divers pays de l'Union-Indochinoise.

Thuốc điếu hiệu Hột Xoàn của hãng AN-HUNG
Bán tại những nơi bán thuốc điếu thượng hạng

鑽石煙枝

安與洋行

L.U.C.I.A.
SAIGON - HANOÏ - HAÏPHONG

THUỐC ĐIẾU HIỆU
«HỘT XOÀN»
(Kim-cang Ngọc)

Thuốc điếu hiệu «HỘT XOÀN» chế tạo tại một hãng lớn ở tại bổn xứ Alger, tên là hãng «MELIA» huynh-đệ. Hãng này đã đại danh trong cả hoàng cầu, ai ai cũng đều biết.

Thiệt là lựa ròng thuốc tốt nhứt hạng mà làm ra thứ thuốc điếu nầy, nên mùi nó đã thơm tho mà lại nhẹ khói.

Ít có nhựa độc, lại không khô cổ, để lâu không sâu mọt, không phai mùi, nên chư quí khách ưa dùng thuốc này lắm; tuy là hãng L.U.C.I.A. mới đem lại trữ bán bên Nam-kỳ chẳng bao lâu, mà người người đều biết danh là thuốc tốt.

Lấy tên «HỘT XOÀN» mà đặt hiệu thuốc điếu này, là vì hột xoàn giúp phước cho người đeo. Vậy cũng xin chúc cho chư quí khách, thường dùng thuốc này, được sự may sự phước.

Trữ bán tại hãng L.U.C.I.A. Saigon đường kinh lấp, môn bài số 34, và trong các tiệm chạp phô lớn (nhà hàng) ở Saigon, Cholon và các xứ trong cõi Đông-pháp.

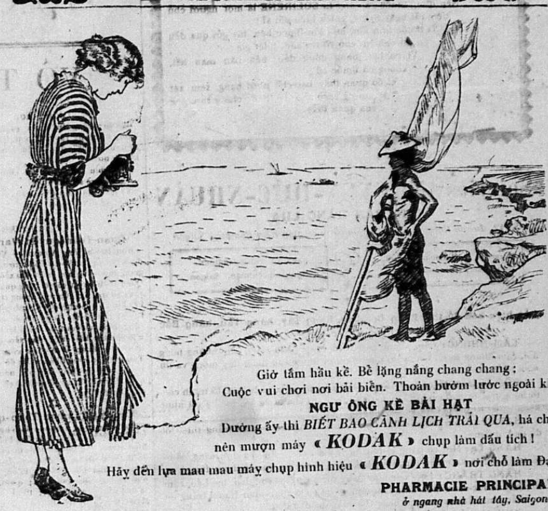

Giờ tắm hầu kề. Bể lặng nắng chang chang;
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoản bườm lướt ngoài khơi
NGƯ ÔNG KÈ BÃI HẠT
Dường ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy «**KODAK**» chụp làm dấu tích!
Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu «**KODAK**» nơi chỗ làm Đại-lý.
PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát tây, Saigon
Bổn-hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa

Peptonate de FER ROBIN

Là một thứ thuốc quí báu vô cùng để mà trị những bịnh **YẾU ĐUỐI, LIỆC NHƯỢC** và **DÃ-DƯỢI**

Ông M^ce Robin đã tìm được phương thuốc nầy hồi năm 1881, được những lời ban khen của các ông giáo-sư danh tiếng như là ông Hayem, ông Huchard, ông Raymond vân vân.

Ông Berthelot là một nhà Hóa-học đại danh có nói sự cần ích thuốc nầy trong tờ phúc của ngài chạy cho Hàng-lâm-viện Paris hồi năm 1885.

Năm 1890 quan lương-y Jaillet phong ngợi ông M^ce Robin là bạn đồng-nghiệp của ngài, và nhận rằng phương thuốc nầy là một phương thuốc hay hơn các thứ thuốc khác.

Thuốc *Fer Robin* đã bổ huyết mà lại thêm trị các chứng bịnh *Dã-dượi*, bịnh đờn-bà *Đau-máu* hay là *Mất-máu* và bịnh tiểu nước đái-ngọt.

Thuốc *Fer Robin* bổ dưỡng rất mau lại sức, và nó lại trị được chứng bịnh *Kém-huyết* và các chứng bịnh khác gốc bởi bịnh ho mà sanh ra, kêu là Scrofuleux.

Thuốc *Fer Robin* dùng nó không có bón (huợt trường), không đi tiêu nhiều, và cũng không có nặng bụng nữa.

Thuốc *Fer Robin* nầy uống từ nhều, đã không hao mà lại mau thấm; cũng có chế ra thứ rượu kêu *Vin Robin au Peptonate de Fer* và *Pepto-Elixir*, mùi nó thơm tho và ngon lắm.

Hãy nài cái nhãn *Robin* và đừng chịu thứ nào khác mà cũng tùng tiệm vậy.

Có trữ tại nhà thuốc Thượng-đẳng **L. Solirène** ở ngang nhà hát tây Saigon.

Nhà bào chế của ông M^ce Robin thì ở tại đường Poissy môn bài số 13 Paris.

Feuilleton n° 2

Nặng nghĩa phải cam

« Ý dầu rấp lợi ngang qua biển,
Nhưng biển kia đâu dễ cạn dòng.
Trách chi những khách má hồng
Thường hay mắc phải vào vòng truân chuyên ».

HỒI THỨ I
(Tiếp theo)

Đoạn bà bước kề lại xe nắm tay con xuống; Ngọc-Sương cũng mừng-rỡ vuốt vai mẹ han-hỏi lăn-xăn, nào hàn-huyên vạn phúc. Hai mẹ con khi nắm tay dắc vô đến nhà rồi, Ngọc-Sương liền chạy lại mừng cha tỏ tình triều-mến. Ông Nguyễn-Tấn đang nằm trên ghế dài, mắt lim-dim vừa muốn ngủ, chợt nghe tiếng lật-đật ngồi dậy, ý thật cũng là mừng; nhưng trong vẻ mừng ấy xem cho kỹ thì có lộ ra vẻ bất-bình lẫn-lộn. Nên khi ông vừa mở mắt ra thấy, vội-vàng tay thì chống để chồi dậy, miệng thì hỏi mừng lia-lịa: « Ủa nầy con, Sương! Con mới về đây? » Rồi lại tiếp hỏi luôn rằng: « Cha nghe nói bãi trường hôm kia, đứa nào đứa nấy có trễ lắm thì ngày hôm qua cũng về rồi; còn con sao để đến bữa nay mới về? Làm hai bữa rày ở nhà mẹ con với cha nóng-nảy trong lòng quá, ngồi đứng gì cũng không yên; cứ mảng chạy ra chạy vào, hễ nghe tiếng xe chạy rần-rần tới thì ra ngóng. »

Thân-Thị. — Thiệt vậy đa con. Hễ nghe thì ra ngóng; ngóng không có vội trở vô. Mà một ngày không biết mấy lần như vậy. »

Ngọc-Sương. — Dạ. Bãi trường từ bữa hôm kia; nhưng vì mắc đi-hai con biểu ở nán lại làm bánh làm trái ăn chơi rồi sẽ về chẳng muộn, nên rồi thành ra trễ nải chớ con cũng nóng về, vì biết làm gì cha mẹ ở nhà cũng có lòng trông đợi con lắm. »

Nguyễn-Tấn. — Không! Nếu như đi-hai con có biểu ở nán lại chơi, dầu mấy ngày cũng không sao. Miễn cho con đừng vì có học mấy chữ trong mình, mà bắt chước theo chúng-bạn làm những đều trái đạo, thì cha buồn lắm đa con! »

Ngọc-Sương vừa nghe cha nói bấy nhiêu lời, biết rõ, nên ra sắc hốt-nhiên và có ý hơi thẹn, hai má trở điều, bèn đáp: « Thưa cha, lẽ nào cha-mẹ chưa từng rõ ý con hay sao! Tuy đã biết rằng đi học trường xa, cách cha cách mẹ thì mặc dầu; chớ con dâu dám chẳng vì nết nhà mà làm đến đều tác-tệ. Và lại con học ở trên, ngoài ra lúc trong trường, thì khi về nhà cũng có dì con dạy-dỗ khuyên-răn, chớ nào phải thả con luông-tuồng mẹ cha hòng sợ. »

Trần Thị. — Đó là cha con lo sợ cho con nên nói phòng-ngừa khuyên-nhủ vậy mà! Chớ đạo làm cha làm mẹ dễ nào lại chẳng rõ ý của con. Thôi, con hãy vào phòng thay đồ thay đạc, tắm-rửa nghỉ-ngơi một lát đặng rồi có ăn cơm, kẻo đàng xa mỏi mệt. » Ngọc-Sương vừa bước thẳng vô phòng thay đồ; ngoài nầy bà Trần-thị-Thu liền day qua nói với ông rằng: « Nầy cha nó, tuy làm cha mẹ lo sợ cho con-cái nên nói phòng-ngừa vậy cũng phải, chớ còn con Sương đây tôi biết tánh tình của nó không có vậy đâu, ông hòng nghi-ngại. Thiệt tôi chẳng thương nó chi khác hơn là — tội nghiệp quá! — hễ mỗi khi có rảnh nằm xuống thì chỉ cứ ngâm nga có một câu;

« Dầu khi lá thắm chỉ hồng,
Nên chăng thì cũng tại lòng mẹ cha. »

Tuy đã biết rằng câu ấy do nơi trong cuốn Kiều thì mặc dầu; chớ một chút vậy cũng đủ rõ lòng con trẻ... Hồi nầy cha nó hỏi sơ có mấy tiếng đó chớ coi ý nó lấy làm buồn thẹn lắm. »

Nguyễn-Tấn. — Phải; tôi cũng biết rõ lắm chớ nào không; nhưng đặc ra có con — mà nhứt là con gái — thì phải ráng để lòng lo phòng cho con từ chút. Và lại nó một ngày một lớn, sự đời thay có chừng đổi gì: tuy nay nó giữ tánh nầy, biết đâu ngày mai nó biến sanh ra nết khác. Tôi lại còn lo nổi, vì thấy gương trước mắt mà lo, phần nhiều những con gái đời bây giờ, hễ trông biết lem-nhem ít chữ Langsa thì nết nhà đã bỏ; mong học đòi những ngón trăng-hoa, chẳng kể gì phận gái phải giồi tùng ba đức bốn. »

Trần-Thị. — Có vậy đó chút. Nhưng mà với đứa nào kia; chớ còn như con Sương đây tôi biết tánh nết nó lắm. Bởi nên nó ít hay chơi bời với đứa nào là cũng tại cớ. »

Hai vợ chồng ông cùng nhau đang ngồi chuyện vãn một chặp; kế Ngọc-Sương tắm rửa, thay xiêm đổi áo xong, ở trong vừa bước ra, làm hai ông bà phải dẹp chuyện.

(Sẽ tiếp).

PHARMACIE PRINCIPALE

CỦA ÔNG

L. SOLIRÈNE

nhứt hạng bào-chế sư

KẾ NGHỆP CHO ÔNG G. RENOUX

ở ngang nhà hát tây. — SAIGON

Tiệm thuốc nầy đứng bực nhứt đã lâu năm rồi và buôn bán lớn hơn các tiệm khác trong cõi Đông-Pháp nầy.

Tiệm thuốc nầy được cò tiếng là nhờ chuyên bán thuốc thượng hạng, nhờ có một ông thầy bào-chế nhứt hạng, vẫn là cử-nhơn bác-vật xuất thân, đứng xem sóc việc bào-chế thuốc một cách rất kỹ lưỡng, trùng theo toa của các quan thầy thuốc ra cho người ta; lại nhờ có người Tây và người Nam thầy thảy đều tin cậy.

Tiệm thuốc nầy cứ do theo ý người bạn hàng mà bán thuốc, hoặc tuân theo toa của quan thầy thuốc mà bào-chế, chớ chẳng hề khi nào làm sai, hay là lúc trong tiệm không có thứ thuốc người ta hỏi rồi khứng đem thứ thuốc khác mà đổi thế vào.

Tiệm thuốc chánh của ông L. SOLIRÈNE khuyên những bạn hàng:

Nên dùng thuốc của ông L. SOLIRÈNE là một người chủ tiệm rất ngay thẳng, chiêu hiền đãi sĩ;

Vì thuốc tinh tấn, mỗi lần thuốc bên tây gởi qua đều có thí nghiệm cho rõ tốt xấu, thiệt giả;

Vì có bạn hàng đông đảo, nên bán mau hết, không có thuốc cũ;

Vì có quan thầy bào-chế nhứt hạng, xem xét kỹ lưỡng cách bào-chế thuốc cho y theo toa của quan thầy.

Soieries NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

NHÀ BÁN HÀNG LỤA

Số 42, đường Catinat, 42. — Saigon (ở giữa mấy tiệm Bombay) Saigon

Telephones / Dây thép nói — Magasins n° 566. Direction n. 520.

ADRESSE TÉLÉGRAPHIQUE: Nguyễnđứcnhuận, Saigon

Bổn hiệu bán đủ thứ hàng Bombay, hàng Tây, hàng Tàu, hàng Bắc

LƯỢC KỂ ÍT THỨ:

CẨM-NHUNG: Cẩm-nhung trơn, cẩm-nhung bông dệt, cẩm-nhung bông nổi, cẩm-nhung minh các, cẩm-nhung minh nhiều, đủ hạng dày mỏng và đủ màu sắc.

TỐ: Tố trơn, tố có bông nhỏ, bông lớn, tố màu, tố hai da, tố minh các, tố bông nổi, tố xanh bông lớn may áo rộng, tố Hanoi và tố Huê-kỳ tốt nhứt hạng.— Nhung thiệt tốt có đủ màu.

SATEN: Saten trơn, saten màu, saten bông thêu, saten trắng thiệt tốt để may quần.

HÀNG LẠ: Mới có hàng lạ như là: Cẩm-xoàn, cẩm-vân dợn sóng, cẩm-nhung bông lạ và nhiều thứ hàng lạ khác nữa các-bà, các-cô thích dùng lắm.

HÀNG TRẮNG: Lục-soạn Bắc-thảo, lục-soạn Thượng-hải, lụa Lèo, cẩm còn hay là lục-soạn điền-khì, cẩm-nhung, lại có thứ lục-soạn Hanoi trắng tốt và chắc lắm để may đồ mát hoặc Pyjamas thì đẹp lắm.

XUYẾN, LÃNH: Xuyến, lãnh nhuộm tại Bếntré-Cao-lãnh, nhuộm đen mướt, rờ mát tay, bảo lãnh dùng đến rách không trổ.

Cũng có bán ô-trâu, vải-mùng, giày cao gót gắn bút, dầu thơm, phấn, đồ thêu, đồ chạm, salon cẩn vân vân....

Lại có trữ **nỉ, tussor, laine, serge** nhiều thứ tốt nhứt hạng để bán sĩ cho thợ may và bán lẻ cho quí-ông, quí-thầy mua về mướn may thì lợi lắm mà lại được hạng tốt.

BỔN-HIỆU, cẩn bạch.

THỐC MỚI BÀI UỐNG VÀO LỔ MIỆNG, HIỆU

SIGMARGYL

THẾ THUỐC CHÍCH TRỊ

BỊNH TIÊM LA

LÀM RA VIÊN

uống khỏi lo phá khuấy hư động chi trong tì-vị, trong mình-mẩy cả

Có một mình thuốc nầy chế có trộn đủ ba vị dùng trị bịnh tiêm la thuở nay linh-nghiệm chắc.

Có sách cắt nghĩa chỉ đủ cách uống thuốc trị bịnh hiệu-nghiệm thế nào, của quan Lương-y PETITJEAN đặt để, gởi thơ hỏi xin

Mặt ve thuốc uống dùng một tháng

LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 2, Place du Théâtre-Français - PARIS

Hãng buôn E. HEUMANN

102-104, đường Mac-Mahon — SAIGON

Xin hãy hỏi mua tại hãng nầy các thứ rượu như:

Champagne hiệu CHAUVET sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu PRIEUR sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu JOLLY 1/2 sec.
Rượu bọt: CHATEAU DE BEAULIEU.
Rượu mạnh IZARRA.
Rượu mạnh PERE KERMANN.
Rượu rơm hiệu BLACK HEAD RUM.
Rượu rơm hiệu BRIAND.
Sirop làm bên Pháp đủ thứ CAZANOVE.
Hiệu BRIAND brandy 3 ngôi sao.
Rượu MUSCAT lại xứ *Frontignan.*
Rượu chát thứ tốt và thứ thường dùng tại xứ BORDEAU và BOUGOGNE và còn nhiều hiệu khác rất tốt như: JOURNU, BOUCHARD, TURPIN, FAIVELEY.
Chocolat có sữa bằng bột hiệu ELESCA.
Màu thiệt tốt để dùng trong nhà hiệu LA MIDINETTE.

Có tiền dần chữ Quốc-ngữ rất tiện

Thuốc NÉOPTOL, để trừ khử vi trùng và phòng sự vệ-sanh trong nhà.
Dầu thơm hiệu GELLÉ RIGAUD, LAMOTTE.
Nước sức tóc — Đủ các thứ.

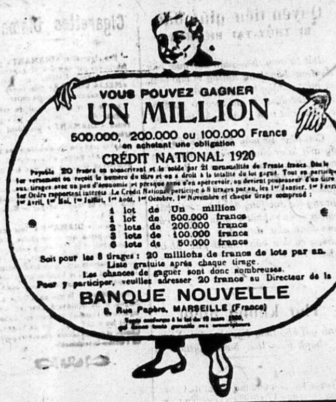

VÔ TUYẾN-ĐIỆN

Trung-hoa

Bờ đê ở sông Huỳnh-hà cách chừng 10 hải-lý ở hướng Tây Shilpou, làm ngập lụt hơn năm 1887 Hai triệu dân Trung hoa không nơi dinh trú.

Ở Harbin Trung hoa bãi chức dân Xô-vết thuộc về sở tuần-thành.

Số hàng Âu-châu nhập cảng ở Mãn-châu gần bằng số trước khi giặc.

Ngày 1er Octobre 1925,

Quan Toàn-quyền Varenne

Hôm thứ ba ông Alexandre Varenne có đi với quan Thuộc-địa bộ Thượng-thơ viếng giang thuộc-địa nơi cuộc đấu xảo mỹ-thuật. Quan Toàn-quyền có nói cùng quan Thượng rằng sở nguyện của ngài trong trách nhậm lừa lao và quan-hệ của Chánh-phủ ban cho là làm cho mình được danh một người công bình chánh trực. Ngài lại tỏ ý muốn cho sau khi bãi cuộc đấu-xảo nầy giang thuộc-địa Pháp ở Á-châu còn lại Quan Thượng đáp rằng Chánh-phủ đã cho phép tính một dự-thảo luật để năm 1928 mở cuộc đấu-xảo Thuộc-địa và sẽ có nhà đấu của Đông-pháp.

Phỏng vấn quan Toàn-quyền

Ông Alexandre Varenne đã chọn phòng văn như vầy: Tổng-lý là ông Lefol Tham-biện nhứt hạng Đông-pháp; quản-lý là ông Trillat đầu phòng văn ngoại hạng ở bộ Công-chánh; phó quản-lý là ông Richard phó Thống-đốc hạng nhứt; quản-lý tá nhị là ông Carrière chủ bút; thơ-ký tư là ông Masseileury; tá-lý là ông Voisinandre trạng sư và ông Beck Roge.

Tạ thế

Ông Léon Bourgeois ta thế. Thứ sáu nầy sẽ an táng, sở phí về Nhà-nước chịu.

Phi-công Nhựt

Sau khi tiếp khách phi-công Nhựt rồi, đức Giám-quốc có ban cho thợ máy Shinchara và Katagiri một khuê-bài danh dự.

Sa máy bị phạt vạ

Nhà phi-công Langsa Costes sa máy trong Hắc-Lâm (địa-phận A-lơ măng) bị phạt vạ 5 ngàn đồng bạc tiền sở tồn các đồng về tội bay trong địa-phận A-lơ-màng.

Ông Costes bị giam tại Fribourg chịu trả tiền phạt vạ ấy nên được thả ra.

Gờ-réc

Tình hình Chánh-phủ định giải tán Quốc hội.

Ma-rốc

Ít lâu đây sẽ có một trận công-phá thành Ajdir; bây giờ chỉ còn chờ cơ hội mà thôi.

Ở miền Mellila, binh Éch-banh bắt được dân Benisaid hàng đầu rồi thì lại gần binh Langsa. Có lẽ binh mã-ky sẽ trợ giúp cho binh Éch-banh và Langsa.

Ăng-lê

Hội-nghị đảng hoạt-động nhóm tại thành Liverpool bỏ thăm định không cho đảng-viên cọng-sản vào đảng của mình.

Ngày 2 Octobre 1925.

Phi-công Nhựt

Quan sứ-thần Nhựt ở Paris có thiết tiệc hôm thứ tư mừng phi-công Nhựt. Ông Painlevé và ông Laurent Eynac, các quan Nguyên-soái Chira, Shicdon, Gouraud. Nicsel và Dumesnil với ông Claudel sứ-thần Pháp ở Nhựt có mặt tại tiệc.

Phái-bộ Pháp

Phái-bộ Pháp sang dự hội-nghị thành Locarno có mấy ông Briand, Berthelo, Leger, Fromageot và Massigli.

Nạp thế tiền phạt vạ

Tiền phạt vạ phi-công Costes thì dân thành Strasbourg hùn lại mà trả Tờ báo « Alsace-Lorraine » cổ động mở cuộc lạc-quyên ấy.

Bộ Hộ

Bộ Hộ có phát ra một tờ công-báo nói rằng ông Caillaux bên Hoa-sinh-tôn có cải chánh tin đồn huyền rằng ngài tính thương-nghị cùng các nhà ngân-hàng Huê-kỳ.

Giặc Ma-rốc

Binh ta đã tấn lên hướng Bắc Kiffane và Belkesson.

Quan năm Reginald Kahn là thông-tin phần chiến-tranh của báo « Le Temps » bị chết hôm 30 Septembre giữa đường Erkeur.

Ăng-lê

Nhà băng Anh quốc đã bớt lợi-tức thuế văn-tự 4 phân rưỡi xuống 4 phân chẵn.

Xe máy đạp

Ở tại Linas Monthery người Banh-gích tên Léon Vanderstuyft ngồi xe máy đạp chạy theo xe máy dầu tranh được giải nhứt hoàn cầu. Người được giải nhứt trước chạy mỗi giờ 112 ngàn thước, Vanderstuyft chạy được 115 ngàn thước.

Nhựt-bổn

Ở trung ương xứ Nhựt mưa lớn vô cùng từ năm 1873 tới giờ không thấy. Có hơn 10.000 nhà ở thành Tokyo bị ngập. Ở gần núi Atago đất sụp làm hại nhiều nhà. Đường xe lửa đứt đoạn. Ở Yokosuka nhiều nhà bị phá. Tính ra ở Yokohama 20 người chết, ở Yokosuka 10 người và ở Tokyo 5 người.

Hội quản-lý đảng Seiyuhon to định lập tờ hòa-ước thương-mãi với Đông-pháp cho mau, để mở đường giao thông cho sớm.

Gờ-réc

Chánh-phủ đã ban hành chỉ dụ giải tán Quốc-hội. Khắp cả xứ được tin ấy lấy làm vưng lòng.

Nguyễn-văn-Nhiều

CYCLES

234, Rue d'Espagne, Saigon

Làm Đại-lý toàn cõi Đông-pháp

HIỆU XE:

CHOBERT Ste ETIENNE

DỊP TỐT ÍT CÓ VÌ GIÁ BẠC CAO

Bổn hiệu mới lại gần 500 cái xe đủ hiệu nên bán rẻ cặt kỳ, xin quí-vị đến xem thì chắt là quí-vị sẽ vui lòng mà chọn lựa.

Bổn hiệu làm Đại-lý toàn cõi Đông-pháp cho hiệu xe Chobert *là một hiệu xe danh tiếng khắp cã hoàn cầu, dầu ai kén chọn thế mấy cũng phải công nhận cho xe Chobert, là thứ xe mãnh liệt nhẹ nhàn và chắc chắn vô cùng vì tôi có chế theo kiểu kiêm thời cho quí-vị dùng.*

Xin Lục-châu ai muốn mua sĩ hay là mua lẻ xe Chobert *và cũng có nhiều hiệu như là* **Régence, Lougsor, Lutétia, Alcyon, Armor, R. P. F.** *thì viết thơ thương nghị, tôi dám hứa chắc quí-vị mua đồ của bổn hiệu thì chắc là quí-vị sẽ vui lòng vì đồ rẻ, lại tốt không đâu dám sánh.*

NGUYỄN-VĂN-NHIỀU.
SEUL AGENT,
des cycles Chobert Ste Etienne
SAIGON

Rượu chát trắng ngọn

Uống cũng như Champagne bổn-hiệu có trữ bán mỗi ve 0$50 mua 12 ve 5$40.

Có bán nước đá mỗi ngày.

Ai mua xin viết thơ cho;

BÙI-QUANG-NHO — Bếntre.

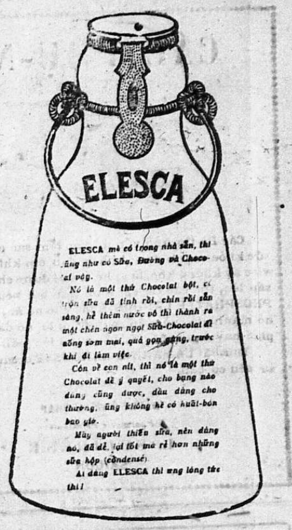

Có trử tại tiệm **Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE, Saigon.**

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời tỏ với lục-châu chư-tôn được rõ: những các thứ thuốc Cao-đơn-hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y **VI-TẾ-SANH** *bổn thân ra công chọn lựa các thứ được nơi mấy danh sau, mà chế luyện cho được tận thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, dùng hình ông phật mập mà làm ký hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể kắp cả hoàn cầu thảy đều xưng danh tụng đức thiệt, bồng đườn mừng chẳng xiết chi.*

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục đồ tư lợi, chẳng kể tổn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao-đơn-hườn-tán rồi nó nhái theo hiệu **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG**, *như là* (**THIÊN . . . ĐƯỜNG**) *hay* (**TIÊN . . . ĐƯỜNG**) *vân vân... và làm những bao, những hộp, những ve giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi song hãy xem cho kỹ thì ắt biết giã chơn.*

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** *và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.*

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG.
38, rue de Canton 38, CHOLON.
Chủ nhơn cẩn cáo

PHÒNG TRỒNG RĂNG

VINCENZI

Quan Tấn-sĩ Lương y MALZACH ở Paris

Chuyên nghề trị bịnh đau họng và răng. Trồng răng vàng và các thứ

Dây thép nói 371

Số hiệu 22 đường **Lagrandière**

Khán bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

VIN TONIQUE

ET

BI-NUTRITIF

Du Docteur RIP

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIP chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gây cốt cùng là tráng kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí-lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đà thỏn mỏn, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lần thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn-bà mất máu, có huyết bạch, có chữa, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bội. da thịt đỏ sáng, tinh thần tráng kiện.

GIÁ MỖI VE LÀ BA ĐỒNG BẠC

Có trử bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins, số 190-192.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins Cholon.